

Referat af 34. Europaudvalgsmøde fredag den 1. juni 2007, kl. 07.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Erling Bonnesen (V), Birgitte Josefsen (V), Martin Henriksen (DF), Helle Sjelle (KF), Svend Auken (S), Jens Christian Lund (S), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Per Clausen (EL).

Desuden deltog økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen, fødevarerminister Hans Christian Schmidt, miljøminister Connie Hedegaard, finansminister Thor Pedersen, transport- og energiminister Flemming Hansen og videnskabsminister Helge Sander.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 2805 (transport, telekommunikation og energi – søtransportdelen) den 6.-8. juni 2007

Økonomi- og erhvervsministeren: På transportrådsmødet den 7-8. juni 2007 skal der behandles seks søfartssager. Jeg har forstået, at tiden i dag er knap, og at udvalget ønsker, at jeg skal fatte mig i korthed. Det skulle ikke være så svært.

Jeg vil derfor fokusere på de fire vigtigste sager, nemlig de sager, som jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om dagsordenens punkt 5c, 5d, 5e og 6.

Hvad angår pkt. 5a om overvågning og 5b om havnestatskontrol kan jeg oplyse, at udvalget allerede sidste år har godkendt mit forhandlingsoplæg til disse to forslag. Vi kommer jo tidligt her i udvalget.

Men jeg vil selvfølgelig orientere udvalget om disse sager, hvis der er spørgsmål, ligesom jeg vil orientere om punktet "Siden sidst", hvis udvalget ønsker det.

Tre af de sager, som jeg i dag forelægger til forhandlingsoplæg, handler om tiltag, der sammen med andre elementer i Kommissionens 3. søsikkerhedspakke skal forbedre sikkerheden og miljøbeskyttelsen i vores farvande.

Det sker blandt andet gennem

- samordning af ulykkesopklaringen,
- bedre erstatningsmuligheder for tilskadekomne passagerer og
- øget overvågning af skibstrafikken.

Regeringen er positiv over for tiltagene. Jeg vil desuden nævne, at Europa-parlamentet for kort tid siden generelt har udtalt sig positivt om forslagene.

Den sidste sag drejer sig om ophævelse af en forordning vedrørende linjekonferencer, som blot er en konsekvens af en tidligere ophævelse af en forordning om samme emne.

5. 3. søsikkerhedspakke

a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets ændring af direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet

- Fælles holdning

KOM (2005) 0589

Rådsmøde 2805 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2005) 0589 – bilag 3 (revideret grundnotat af 29/3-06)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 1416 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 31/5-06)

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

Svend Auken sagde om de to punkter under søsikkerhedspakken, som der ikke var forelagt forhandlingsoplæg på, at på den måde, hvorpå pakken var præsenteret for udvalget, virkede den fornuftig. Han mente, i hvert fald en del af forslagene tidligere var præsenteret i forbindelse med de 25 pct. afregulering, hvor Socialdemokraterne havde gjort opmærksom på, at netop når det drejer sig om sikkerhed, skal man være varsom med at fjerne beskyttelsesforanstaltninger. Men han forstod, at der ikke længere var tale om, at forslagene var et led i afreguleringen, men alene drejede sig om at etablere et større internationalt samarbejde om sikkerhed til søs.

b) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om havnestatskontrol

- Fælles holdning

KOM (2005) 0588

Rådsmøde 2805 – bilag 1 (samlenotat side 10)

KOM (2005) 0588 – bilag 2 (grundnotat af 6/3-05)

Rådsmøde 2772 – svar på spørgsmål 1 (brev fra Danske Havne om omkostninger i forbindelse med direktivforslaget)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 110, side 505 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/12-06)

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO **c) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under passagertransport ad søvejen og indre vandveje**

- Fremskridtsrapport

KOM (2005) 0592

Rådsmøde 2805 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2005) 0592 – bilag 2 (grundnotat af 3/5-06)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 110, side 510 (seneste behandling i EEU 1/12-06)

Økonomi- og erhvervsministeren: Denne sag, som forelægges til forhandlingsoplæg, er et forslag, som gør IMO's Athen-konvention fra 2002 til en del af EU-retten.

Sagen er på rådsmødet med sigte på en fremskridtsrapport. Regeringen finder imidlertid, at sagen er så langt fremme, at det vil være hensigtsmæssigt at komme med et forhandlingsoplæg. Det skal også ses i lyset af, at Europa-Parlamentet allerede har udtalt sig om forslaget.

Udvalget fik forud for transportrådsmødet i december 2006 sagen forelagt til orientering. Regeringen tilkendegav dengang, at forslaget er godt, da det vil forbedre beskyttelsen for passagerer i forbindelse med ulykker til søs.

Dette sker ved, at erstatningsrammen hæves fra de gældende 1,6 millioner kr. til 3,6 millioner kr., svarende til konventionen. Det er endvidere et fremskridt, at der indføres et vidtgående objektivi ansvar, og at der indføres krav om, at transportøren har forsikring for passagerskader.

De væsentligste punkter, der fortsat drøftes, vedrører dækning af skader i forbindelse med terrorangreb og inddragelse af indenrigsfærger og trafik på indre vandveje under reglerne.

Med hensyn til dækning af skader i forbindelse med terrorangreb fandt man i oktober 2006 en løsning i IMO, som også sikrer forsikringsdækning i sådanne tilfælde. Fra dansk side lægger vi afgørende vægt på, at denne løsning kommer med i forordningen, og det ser der også ud til at være bred principiel opbakning til blandt EU-landene.

Herudover støtter vi, at man i EU udvider reglerne til at gælde for indenrigsfærger. Det er ikke logisk, at reglerne gælder mellem Ystad og Rønne, men ikke mellem Køge og Rønne. Konsekvenserne af en ulykke er jo de samme for passagerne, uanset hvor skibet sejler.

Men selv om den endelige forordning skulle ende med en ordning, der ikke omfatter indenrigsfart, skal jeg understrege, at vi i Danmark i så fald frit

kan regulere vores nationale fart.

FO

Mit forhandlingsoplæg er derfor, at regeringen – når den tid kommer – støtter en tekst, som fuldt ud inkorporerer IMO-løsningen vedrørende dækning af skader i forbindelse med terrorangreb, men samtidig arbejder for, at der i hele EU gælder det bredest mulige anvendelsesområde for indenrigsfart.

På det kommende rådsmøde vil regeringen blot tage formandskabets fremskridtsrapport til efterretning.

Svend Auken kom med den generelle bemærkning, at man i Erhvervsudvalget havde haft lejlighed til at gennemgå forhandlingsoplæggene ganske grundigt. Han fandt det fremsendte samlenotat godt oplysende. Så vidt han kunne vurdere det, var der tale om fornuftige forslag, hvorfor Socialdemokraterne kunne tiltræde alle forhandlingsoplæggene.

Svend Auken betegnede det som lidt interessant, at økonomi- og erhvervsministeren betegnede det som en fordel, at der bliver tale om et objektivt ansvar, idet han henviste til, at det forholdt sig anderledes, da man i Folketinget drøftede lovgivning på arbejdsmiljøområdet.

Lone Dybkjær kunne også generelt støtte forhandlingsoplæggene.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde generelt, at han syntes, EU var det rigtige plan at regulere den internationale søfart på.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Svend Auken, at denne sag drejer sig om, at folk skal kunne få deres erstatning. Med hensyn til arbejdsmiljøet gjorde han opmærksom på, at vi var nået så langt, at rederierne skulle bevise, at de havde gjort, hvad de kunne, hvis de skulle slippe for et betale erstatning. Det var vigtigt for ham, at vi øgede erstatningsbeløbene på søtransportområdet, og at de også kom til at gælde i indenrigsfart.

FO

d) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF
- Fælles holdning

KOM (2005) 0590

Rådsmøde 2805 – bilag 1 (samlenotat side 26)

KOM (2005) 0590 – bilag 3 (revideret grundnotat af 16/5-06)

Økonomi- og erhvervsministeren: Denne sag, som jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, vedrører et direktivforslag om opklaring af ulykker til søs. Sagen er på dagsordenen for rådsmødet til fælles holdning.

Forslaget har til formål at forpligte medlemsstaterne til at undersøge ulykker efter fælles principper. Det vil med andre ord sige, at der vil være

ensartede regler, uanset om der sker ulykker i Storebælt eller i den Engelske Kanal.

Herudover skal der opbygges en europæisk ulykkesdatabase for at give alle det bedste grundlag for at følge op med tiltag til forbedring af sikkerheden til søs. Det er simpelt hen videnopsamling.

Regeringen er grundlæggende positiv over for forslaget. Øget viden om årsagen til ulykker giver os netop bedre mulighed for at undgå ulykker i fremtiden.

Generelt har medlemsstaterne en positiv holdning til forslaget. Dog udgør ressourcespørgsmålene i forbindelse med etablering af undersøgelsesmyndigheder et vigtigt element for de lande, som ikke i forvejen har undersøgelsesmyndigheder.

Herudover står spørgsmålet om undersøgelsesmyndighedernes uafhængighed centralt i forhandlingerne.

Regeringen tillægger det stor betydning, at medlemsstaterne altid selv kan beslutte at undersøge en ulykke, når de har interesse i opklaringen, uanset om et andet EU-land har set på sagen. Det har der været forståelse for, og mange lande har givet udtryk for tilsvarende synspunkter.

Fra dansk side har vi arbejdet for, at direktivet også skal omfatte dødsfald og personulykker, såsom passager- og arbejdsulykker. Der har været lydhørhed blandt de øvrige lande, og det er tilfredsstillende, at undersøgelse af sådanne ulykker nu er med i direktivets anvendelsesområde. Endvidere har vi fra dansk side arbejdet på i videst mulige omfang at få ulykker på fiskeskibe under 24 meter omfattet af teksten. Det er lykkedes. Der nu er fuld opbakning til, at flere fiskeskibe skal med. Det vil sige, at vi sætter grænsen ned fra 24 meter til 15 meter.

FO I lyset af, at vore synspunkter er blevet imødekommet under forhandlingerne, er mit forhandlingsoplæg derfor, at regeringen på rådsmødet tiltræder det foreliggende kompromis.

FO e) Oprettelse af et europæisk center for modtagelse af data til identifikation og sporing af skibe (EU LRIT-center)
- Politisk debat

Rådsmøde 2805 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, vedrører spørgsmålet om oprettelse af et såkaldt LRIT -center i EU.

LRIT-systemet vil indebære, at skibe med fastlagte intervaller sender informationer om identitet og positioner til land.

Systemet giver EU-landene mulighed for på et tidligt tidspunkt at få oplysninger om, hvilke skibe der vil komme ind i EU-farvande, anløbe EU-havne eller blot sejle forbi EU-landes kyster. Disse oplysninger kan blandt andet benyttes til at vurdere, om skibe udgør en sikkerhedsrisiko. Systemet vil også kunne bruges ved eftersøgnings- og redningsaktioner samt på sigt til søsikkerheds- og miljøbeskyttelsesformål.

Europa-Parlamentet tilkendegav for nylig i en udtalelse, at der snarest bør tages stilling til at inkludere det såkaldte LRIT-system i Fællesskabets maritime regelsæt.

En række medlemslande samt Kommissionen er også interesseret i en hurtig beslutning om at oprette et EU LRIT-center.

Det kan derfor ikke udelukkes, at vi skal tage principiel stilling til dette spørgsmål på det kommende rådsmøde. Det er dog først meningen, at den endelige beslutning skal træffes på transportrådsmødet til oktober på grundlag af mere detaljerede oplysninger fra Kommissionen om de tekniske, juridiske og finansieringsmæssige forhold.

Regeringen kan principielt støtte oprettelsen af et LRIT-center i EU. Jeg skal bemærke, at kravet allerede følger af internationale regler. Skibene vil derfor ikke få ekstra udgifter.

De internationale regler giver mulighed for at tilslutte danske skibe til et nationalt, et regionalt – det vil sige i EU – eller et internationalt LRIT-center.

Regeringen vurderer, at et internationalt center ikke vil være relevant for Danmark, fordi kontrollen med data fra danske skibe er af så stor sikringsmæssig betydning, at vi ikke ønsker at dele den med en meget bred kreds af lande.

Som sagt er vi allerede forpligtede af internationale regler. Valget står derfor mellem et nationalt eller et EU LRIT-center.

Muligheden for at styre og kontrollere de danske data anses for at være lige gode for et nationalt og et EU-center. Endvidere skønnes den tekniske løsning i et EU-Center at være bedre, da der vil blive mulighed for at udnytte SafeSeaNet til distribution og sammenligning af data. Regeringen anser derfor det væsentligste udestående for at være spørgsmålet om finansieringen og fordelingen af udgifterne mellem EU-landene.

Kommissionen har fået foretaget en analyse, der skønner, at etableringen af EU-centeret vil koste 18,7 mio. kr. og den årlige drift 1,3 mio. kr. For Danmark ville det ved en ligelig deling blandt EU landene betyde en omkostning på omkring 690.000 kr. til etablering og ca. 48.000 kr. til drift pr. år.

Kommissionen vurderer dog samtidig, at der alene bliver tale om ganske få nye midler til udvikling af it-programmer og almindelig drift til det

Europæiske Søfartsagentur, der skal håndtere LRIT-opgaven.

Et fælles EU-center vurderes på den baggrund umiddelbart at være en billigere løsning i forhold til et nationalt center.

FO På den baggrund er mit forhandlingsoplæg, at regeringen principielt støtter oprettelsen af et LRIT-center i EU, men samtidig forudsætter, at de omtalte finansieringsmæssige vurderinger i det væsentlige kan fastholdes.

Svend Auken betegnede det som tosset, hvis de små beløb, der var tale om at etablering af et LRIT-center ville koste, skulle stille sig hindrende i vejen for, at vi fik fælles regler, og gik ud fra, at når økonomi- og erhvervsministeren sagde, at det ville koste ca. 48.000 kr. om året for Danmark i driftsudgifter, ville ministeren også tilslutte sig det, hvis det kom til at koste 500 kr. mere. Det er oplagt en fordel, at vi kan etablere et sådant center. Det vil også tjene det formål at bekæmpe forureningen til havs, hvor et af de store problemer at finde ud af, hvilke skibe der forurener.

FO **6. Kommissionens forslag til ophævelse af Rådets forordning nr. 954/79 om medlemsstaternes ratifikation eller tiltrædelse af FN's konvention om en kodeks for linjekonferencer - *Generel indstilling***

KOM (2006) 0869

Rådsmøde 2805 – bilag 1 (samlenotat side 37)

KOM (2006) 0869 – bilag 2 (revideret grundnotat af 23/5-07)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, drejer sig om et forordningsforslag om ophævelse af forordning nr. 954 om ratifikation af FN's konvention om linjekonferencer.

En linjekonference er en gruppe af linjerederier, som driver international godsbefordring i bestemte ruter i et fastsat geografisk område, og som har aftalt ensartede fragtrater og vilkår.

Formålet med FN-kodeksen var at fremme balancen i adgangen til fragt inden for linjeskibsfart i udviklingslande og industrilande. Kodeksen har dog aldrig virket, fordi udviklingslandene ikke har haft flådekapacitet til at løfte deres lastandel.

Ophævelsen af forordningen indebærer ingen forskydning i forholdet mellem udviklingslande og industrilande. Så vidt vi ved, har der heller ikke været konferencefart af den omhandlede karakter til og fra Danmark.

Sagen er på dagsordenen til generel indstilling, idet Europa-Parlamentet endnu ikke har udtalt sig.

Jeg forventer, at der bliver tale om en ekspeditionssag på rådsmødet. Forslaget er blot en konsekvens af ophævelsen af forordning nr. 4056, som

udvalget fik forelagt til forhandlingsoplæg forud for vedtagelsen i 2006. Den forordning fastsatte retningslinjer for anvendelse af traktatens konkurrenceartikler på søtransport, herunder gruppefritagelse for linjekonferencer.

Vi og andre medlemslande har peget på, at Kommissionen bør fremlægge retningslinjer for rederiernes fremtidige virksomhed, i god tid inden ophævelsen af de to forordninger træder i kraft. Kommissionen har også stillet i udsigt, at dette vil ske snarest.

FO På den baggrund kan regeringen tilslutte sig den generelle indstilling om ophævelse af forordning nr. 954.

Lone Dybkjær forstod, at regeringen gik ind for forslaget, men ville gerne vide, hvad vi vil gøre nationalt.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Lone Dybkjær, at linjekonferencer jo egentlig drejer sig om kartelsamarbejde, og det går regeringen ikke ind for.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at oprindeligt drejede linjekonferencerne sig om at skaffe udviklingslandene en større del af søfarten, men det var desværre ikke lykkedes. Han forstod Lone Dybkjærs spørgsmål sådan, at hun gerne ville vide, hvad man ville gøre for at hjælpe den tredje verden.

Formanden gjorde opmærksom på, at man havde en meget lang dagsorden, og at der var møde i Folketinget fra kl. 9, så man havde bedt ministrene om at fatte sig i korthed. Den opfordring ville hun også udstrække til ordførerne.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at regeringen ikke havde nogen planer om at hjælpe skibsfarten i ulandene, og at ophævelsen af denne forordning ikke ville forrykke forholdet mellem ulandene og ilandene.

23. Siden sidst

Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort:

a) Grønbogen om havpolitik

KOM (2006) 0275

KOM (2006) 0275 – bilag 1 (grundnotat af 11/12-06)

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet igen partier havde ytret sig imod dem.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2806 (landbrug og fiskeri) den 11.-12. juni 2007

Punkterne på rådsmødet vedrørende miljødelen var udgået.

Resten af rådsmødedagsordenen forelægges på mødet fredag den 8. juni 2007.

Fiskeridelen:

Fødevareministeren: Jeg har valgt at forelægge punkterne 11 og 13 om ændring af TAC/kvoteforordningen og drivgarn for udvalget i dag, da det ikke kan udelukkes, at der kommer en hurtig beslutningsproces. Begge punkter forelægges til orientering.

De øvrige punkter på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) forelægger jeg som planlagt for udvalget den 8. juni 2007.

11. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 for så vidt angår drivgarn - Vedtagelse (evt. på et kommende rådsmøde) KOM (2006) 0511

Rådsmøde 2806 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 0511 – bilag 1 (grundnotat af 4/12-06)

Fødevareministeren: Der er på nuværende tidspunkt ingen bestemmelser i EU-lovgivningen, som definerer drivgarn. Med forslaget indsættes den samme definition af drivgarn horisontalt i de tre forordninger, der indeholder bestemmelser om begrænsninger for anvendelse af drivgarn.

Det, man ønsker med definitionen, er at tydeliggøre regler i forskellige forordninger, der regulerer samme type fiskeredskab, for at tilskynde medlemsstaterne til at følge samme praksis ved overvågningen af fiskeriet.

Indførelsen af den fælles definition skal gøre det lettere at kontrollere og håndhæve begrænsningerne for anvendelse af drivgarn.

Vi mener, at den foreslåede definition er god, og finder det meget positivt, at vi nu får en fælles definition med henblik på at sikre en klar fælles forståelse.

Regeringen kan derfor støtte forslaget.

13. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1941/2006, (EF) nr. 2015/2006 og (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande
- Vedtagelse (evt. på et kommende rådsmøde)
KOM (2007) 0201

Rådsmøde 2806 – bilag 2 (samlenotat side 4)

Fødevareministeren: Forslaget indeholder en række mindre ændringer til de tre TAC/kvoteforordninger om henholdsvis Østersøen, dybhavsarter og den generelle TAC/kvoteforordning.

Bl.a. foreslås en præcisering vedrørende fiskerindsatsbegrænsning i Nordsøen m.m. efter torsk, ”havdageordningen”. I den nuværende ordning, kan der tildeles henholdsvis seks og tolv ekstra havdage på grundlag af et forbedret program for observatørdækning for to redskabskategorier. I forslaget er ordningen den samme, bortset fra at det nu skal være på grundlag af et pilotprojekt for forbedrede data.

Endvidere forventes inkluderet en TAC for tobis i Skagerrak/Kattegat på 20.000 tons – ud over den TAC på 170.000 tons, som Kommissionen fastsætter for Nordsøen som følge af den beregningsmodel, som blev vedtaget i forbindelse med vedtagelse af TAC/kvoteforordningen i december 2007.

Fra dansk side er vi generelt positive over for forslagene, og vi arbejder fra dansk side for, at der fastsættes en TAC for 20.000 tons tobis til fiskeri i Skagerrak og Kattegat.

Ingen tog ordet til fødevareministerens forelæggelse.

Punkt 3. Samråd med miljøministeren og fødevareministeren om samrådsspørgsmål A vedr. forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

KOM (2006) 0388

KOM (2006) 0388 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

EU-note (06) – E 61 (notat om status for behandlingen af forordningen i institutionerne)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”I et snarligt samråd ønskes oplyst, hvilken linje Danmark følger i forhandlingerne om Kommissionens temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider, KOM (2006) 372, direktivforslaget om en ramme for EU’s indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, KOM (2006) 373, og forslaget til forordning om plantebeskyttelsesmidler, KOM (2006) 388.”

Svend Auken begrundede samrådsspørgsmålet. Hvis forslaget om gensidig anerkendelse gennemføres til trods for de meget store forskelle, der er i landenes holdninger til plantebeskyttelsesmidler og til trods for de meget forskellige jordbundsforhold, vil det indebære meget store vanskeligheder. Man kan forestille sig, at et plantebeskyttelsesmiddel bliver godkendt i et land, der ikke bruger grundvand til deres drikkevandsforsyning, og så er vi forpligtet til at godkende plantebeskyttelsesmidlet, selv om det tidligere var forbudt i Danmark.

Efter Svend Aukens opfattelse er vi efterhånden i en situation, hvor Danmark bør nedlægge veto, idet forslaget vil være en katastrofe for os. Han sagde, at han vidste, han delte holdning med miljøministeren med hensyn til den gensidige anerkendelse, men man havde ønsket samrådet for at høre, hvad Danmark kan gøre på området.

Svend Auken tilføjede, at man kan diskutere forskellige undtagelsesordninger, men selve princippet om gensidig anerkendelse er et meget problematisk princip, når det drejer sig om giftstoffer i naturen.

Miljøministeren: Jeg kan indledningsvis henvise til samlenotat oversendt til udvalget den 12. september sidste år forud for landbrugs- og fiskerirådsmøde den 18. september og til samlenotat oversendt den 1. februar forud for miljørådsmøde den 20. februar i år.

Jeg har i september 2006 i min præsentation af dagsordenen for landbrugsministerrådsmødet 18. september orienteret udvalget om Danmarks linje

i forhandlingerne om forslaget til forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.

Jeg redegjorde for, at der i forordningsforslaget indgår et forslag om tvungen gensidig anerkendelse af plantebeskyttelsesmidler. Den tvungne gensidige anerkendelse betyder, at godkendelse af et middel givet af en medlemsstat – i én af de klimazoner, Kommissionen foreslår EU opdelt i – skal accepteres af andre medlemsstater i zonen på de samme godkendelsesvilkår.

I landbrugsministerrådsmødet i september sidste år gjorde jeg det klart, at Danmark lægger afgørende vægt på at fastholde et højt beskyttelsesniveau for grundvand, miljø og sundhed. Og jeg kan sige, at det er fortsat afgørende for Danmark, at vi ikke bliver tvunget til at godkende plantebeskyttelsesmidler, som kan udvaskes til det danske grundvand.

Under forhandlingerne har vi arbejdet på at samle et blokerende mindretal imod den tvungne gensidige anerkendelse. Det tegner vanskeligt, og vi arbejder subsidiært med at få en bestemmelse ind, hvor den tvungne gensidige anerkendelse kombineres med en ret for medlemsstaterne til at nægte anerkendelse af et konkret plantebeskyttelsesmiddel, der ud fra en faglig vurdering ikke skønnes acceptabelt i Danmark af hensyn til grundvand, miljø eller sundhed.

Jeg vil gerne sige det klart – også i EU – at det er det dårligste tænkelige signal, hvis EU tvinger et medlemsland til at forringe beskyttelsesniveauet. Det er ikke lige det, EU har brug for i en situation, hvor traktaten er uafklaret.

Forslaget har jo bl.a. til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau. Man kan derfor undre sig over, at det har hjemmel i landbrugsartiklen, artikel 37, stk.2, og sundhedsartiklen, artikel 152, stk.4 b, men ikke i miljøartiklen, nemlig artikel 175, stk. 1. Danmark har derfor foreslået, at hjemlen udvides til også at omfatte artikel 175, som vedrører beskyttelsesforanstaltninger for miljøet. Men det er afgørende for regeringen at få ændret de materielle bestemmelser i forslaget. En udvidet hjemmel kan ikke i sig selv sikre medlemslandene mulighed for at nægte anerkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der kan gå i grundvandet.

I forhold til forslaget om placering af medlemsstaterne i klimazoner har Miljøstyrelsen fået udarbejdet en konsekvensanalyse af Danmarks indplacering i den zoneinddeling, som Kommissionen har foreslået. Konsekvensanalysen viser, at der vil være fordele for landbruget ved en zoneinddeling af EU, men at disse fordele vil være forholdsvis beskedne og stort set ens i de to mulige zoner. Analysen bekræfter, at zoneinddeling med tvungen gensidig anerkendelse indebærer risiko for betydelige samfundsmæssige omkostninger inden for drikkevandsforsyningen. Analysen viser, at det samlet set vil være

en fordel for Danmark at være placeret i den nordlige zone sammen med Sverige, Finland og de baltiske lande. På den baggrund vil regeringen arbejde for, at Danmark placeres i Nordzonen ved en eventuel zoneinddeling af EU.

I september orienterede jeg også Europaudvalget om regeringens linje i forhandlingerne om forslaget til rammedirektiv om bæredygtig anvendelse af pesticider. Jeg kan nu oplyse, at regeringen fortsat er positiv over for de foreslåede initiativer, der i hovedsagen dækkes af igangværende danske initiativer og regler. Regeringen lægger også fortsat vægt på, at medlemsstaterne bliver forpligtet til at fastsætte mål for en forbrugsreduktion som led i udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner.

Med hensyn til de initiativer i forslaget, som er nye i en dansk sammenhæng, kan jeg oplyse, at regeringen lægger vægt på, at både forslag om obligatoriske retningslinjer for integreret bekæmpelse og forslag om standardisering af sprøjteudstyr fastholdes. Regeringen lægger også vægt på, at direktivet ikke fastlægger detaljerede krav til fælles harmoniserede indikatorer for pesticidernes belastning af miljø og sundhed. Desuden er det vigtigt for regeringen, at fælles indikatorer ikke hindrer, at man nationalt anvender andre indikatorer. Endelig vil regeringen arbejde for en omkostningseffektiv kontrolordning for sprøjter.

Forud for miljøministerrådsmødet i februar i år har jeg desuden orienteret om den danske holdning til temastrategien om bæredygtig anvendelse af pesticider, hvor vi har arbejdet for klare anbefalinger til Fællesskabet om at fastsætte regler for at nedsætte risikoen ved pesticidanvendelse for menneskers sundhed og miljøet. Foruden dette helt afgørende punkt har vi lagt vægt på, at Rådet støtter fremme af dyrkningssystemer, hvor anvendelsen af pesticider reduceres mest muligt.

Fødevarerministeren: Jeg kan henholde mig til miljøministerens besvarelse af samrådsspørgsmålet.

Svend Auken gentog, at Socialdemokraterne ikke er uenig med regeringen med hensyn til holdningen til gensidig anerkendelse. Han var glad for, at regeringen havde modstået presset fra dansk landbrug for at få Danmark flyttet fra den nordlige til den centrale zone, men han gjorde opmærksom på, at nogle lande helt vil opgive inddelingen i zoner, hvilket vil gøre den gensidige anerkendelse til et endnu større problem.

Svend Auken gik ud fra, at miljøministeren selv ville deltage i mødet og forsvare de danske synspunkter. Socialdemokraterne betragter spørgsmålet som et af de mest vigtige overhovedet, idet vi – i vid udstrækning i forståelse med landbruget – har forbudt plantebeskyttelsesmidler, fordi de kan gå i

grundvandet. I værste fald kan den gensidige anerkendelse føre til, at vi må opgive vort princip med at anvende urensset grundvand som drikkevand.

Hvis Svend Auken skulle nævne en enkelt sag, som fortjente, at vi nedlagde veto, var det denne.

Det var udmærket, at miljøministeren talte med den tyske miljøminister, men Svend Auken gjorde opmærksom på, at det formentlig er den tyske landbrugsminister, som efter den tyske arbejdsdeling forhandler sagen i EU.

Hvis den danske landbrugskommissær ikke har glemt, hvor hun kommer fra, må hun være opmærksom på, at det virkelig er noget, der optager danskerne.

I relation til, at der skal være topmøde for statsministrene i juni, sagde Svend Auken, at vi på en eller anden måde må få gjort opmærksom på, hvor stor vægt vi tillægger dette spørgsmål, så statsministeren er opmærksom på det op til mødet i Det Europæiske Råd om traktatændringer.

Ifølge de informationer, Svend Auken havde, arbejder Europa-Parlamentet med sagen, og der er faktisk gjort fremskridt.

Sprøjttemiddelforbruget bliver værre og værre, også i Danmark, selv om vi har en målsætning om at bringe det ned.

Svend Auken kendte ikke de andre partiers holdning, men han ville tro, at miljøministeren ville få en næsten enstemmig opbakning i udvalget og i Folketinget til at anlægge en meget hård linje.

Til sidst sagde Svend Auken, at han ikke brød sig om en national undtagelsesordning, idet den er sårbar over for Domstolen. Nogle danske landmænd vil påberåbe sig, at de bliver stillet ringere i konkurrencen, ligesom der kan blive problemer med det videnskabelige grundlag, medmindre vi ligefrem kan lægge lig på bordet. Han indrømmede, at en national undtagelsesordning ville være bedre end ingenting, men som sagt er der tale om en dårlig ordning.

Per Clausen tilsluttede sig det sidste, Svend Auken havde sagt om en national undtagelsesordning. Det ville være en problematisk nødløsning.

Han føjede til de fornuftige og kloge ting, der allerede var sagt, at han gerne ville have miljøministeren til at forholde sig præcis til det spørgsmål om de danske muligheder for at nedlægge veto, som Svend Auken havde rejst.

Men i første omgang delte han miljøministerens opfattelse, at det bedste ville være at få en alliance med andre lande og derved forhindre, at gensidig anerkendelse blev gennemført.

Anne Grete Holmsgaard mente, der var enighed om, at en national undtagelsesbestemmelse ville være den allersidste mulighed. Hovedsporet må være at prøve at få selve direktivet ændret.

Hun spurgte, om der overhovedet var mulighed for at få hjemmelsgrundlaget ændret, så artikel 175 også nævnes, og spurgte, hvor tidligt i pro-

cessen Danmark har protesteret mod hjemmelsgrundlaget.

Martin Henriksen var meget enig i det, der var sagt, og ville gerne høre, hvad vi gjorde for at få etableret et blokerende mindretal.

Han rejste spørgsmålet, om man i en sag som denne kan nedlægge veto.

Hvad er den danske landbrugskommissærs holdning?

Hvis forslaget kommer igennem, må der vel være nogle generelle bestemmelser, som tillader Danmark at beskytte vort miljø.

Lone Dybkjær delte den generelle bekymring, der var kommet til udtryk. Hun mente, det var et tåbeligt tidspunkt at fremkomme med forslaget på.

Hun forstod på det notat, man havde fået fra Folketingets repræsentant i EU, at man i Europa-Parlamentet var inde på et kompromisforslag, som gik ud på at ophæve zoneinddelingen og til gengæld gøre det frivilligt, om landene ville yde gensidig anerkendelse. Derfor forstod hun ikke, at miljøministeren ville opretholde zoneinddelingen.

Med hensyn til en eventuel nedlæggelse af veto sagde Lone Dybkjær, at hun var tilhænger af det, men hun ville gerne vide, hvad det ville betyde.

Miljøministeren sagde i svaret til Svend Auken, at hun fra dag 1 havde tilkendegivet, at førsteprioritet var at få den gensidige anerkendelse ud af direktivet. Det var vigtigere, end om der kom en inddeling i zoner.

Miljøministeren regnede ikke med, at der ville komme debat om forslaget på det kommende rådsmøde. Tyskerne har ladet sagen stå i stampe, og portugiserne har tilkendegivet, at de vil fortsætte i samme kadence, når de overtager formandskabet. Alt dette er ikke nødvendigvis til ugunst for vores position.

Med hensyn til nedlæggelse af veto skal vi i hvert fald tænke os godt om. En ting er, om vi kan nedlægge veto – hvilket er den kendte problemstilling med Luxembourgforliget – en anden ting er, at hvis vi smed den trussel ud nu, risikerede vi, at vi på et for tidligt tidspunkt gjorde os uinteressante i forhandlingerne. Miljøministeren mente, nedlæggelse af veto var en så voldsom foranstaltning, vi nok skulle gemme det til en eventuel senere fase.

Hun havde i september måned holdt et møde med landbrugskommissæren og redegjort for de danske synspunkter, men hun måtte sige, at landbrugskommissæren ikke ville kæmpe for en dansk særordning, hvilket hang sammen med kommissærens generelle indstilling til særordninger.

Når nogle vil kæde denne sag sammen med diskussionen om traktaten, er der tale om en politisk argumentation, som det kunne være fornuftig at bruge.

Med hensyn til om statsministeren skal tage sagen op på Det Europæi-

ske Råds møde gjorde miljøministeren opmærksom på, at timingen skal vælges omhyggeligt, og vores vurdering er, at det vil være for tidligt, idet der stadig væk er muligheder i den almindelige procedure.

Hun var enig i, at en national undtagelsesordning klart er en tilbagefaldsposition.

Miljøministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at vi fra starten har gjort de danske synspunkter gældende, også på artikel 175.

I svaret til Lone Dybkjær sagde miljøministeren, at som der ser ud nu, tegner behandlingen i Europa-Parlamentet tilsyneladende til at være i smult vande, men hun var bekymret for, om Parlamentet kunne bevare sit flertal imod forslaget. Regeringen er i meget tæt kontakt med Dan Jørgensen, som sidder i Europa-Parlamentets miljøudvalg, og med andre personer i EU-systemet.

Miljøministeren medgav, at sagen er vanskelig, men vi har endnu ikke opgivet at vinde den.

Hun ville løbende holde Europaudvalget orienteret om, hvad der sker i sagen, som formentlig ikke ville røkke sig ud af stedet de første mange måneder.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at han ikke havde talt om at vifte med et veto, men han mente, politikerne skulle være åbne over for hinanden, og her var der tale om en sag, som var totalt uacceptabel. Han tilføjede, at veto jo ikke er en juridisk ret, men bygger på en forståelse.

Han var overrasket over, at det var så længe siden, miljøministeren havde talt med landbrugskommissæren om sagen. Han gik ud fra, at fødevareministeren havde haft hyppige kontakter med landbrugskommissæren.

Svend Auken understregede, at denne sag vil skabe en mur mellem befolkningen og forståelsen af det europæiske samarbejde. Derfor så han helst, at miljøministeren selv tog ned og holdt en brandtale, men i givet fald ville han opfordre fødevareministeren til at holde en brandtale.

Han forstod godt, at statsministeren ikke ville tage sagen op på Det Europæiske Råds møde, men han burde være orienteret om de danske synspunkter, så han i forbindelse med forberedelserne til topmødet og drøftelserne om traktaten kunne bringe sagen op, for den fortjente at komme op på det højeste plan. Der er ikke bare tale om en dansk særinteresse, men om selve forudsætningen for, at vi stadig væk har en folkelig forståelse for det europæiske samarbejde.

Lone Dybkjær erklærede sig enig med Svend Auken i, at sagen i forbindelse med en traktatforhandling måtte op på det højeste niveau, hvilket i første omgang var blandt udenrigsministrene og i næste omgang blandt statsministrene. Vi skal i den forbindelse overveje, om der er andre sager, som vi

skal være opmærksom på i forbindelse med traktatdiskussionen.

Sagen vil også komme op på det højeste niveau, hvis der bliver tale om at nedlægge veto.

Lone Dybkjær gentog sit spørgsmål om, hvordan vi stiller os til Europa-Parlamentets idé om at opgive zoneopdelingen og til gengæld få en frivillig ordning med gensidig anerkendelse.

Martin Henriksen mente godt, at man kunne forvente, at den danske kommissær havde en lille smule forståelse for den problematik, som gælder i Danmark.

Anne Grete Holmsgaard erkendte, at man skal tænke igennem, hvornår man vil bruge vetomuligheden. Det vigtigste er naturligvis at få ændret direktivet.

Hun syntes, sagen hang godt sammen med traktatforhandlingerne.

Hun henviste til, at et bredt flertal i Folketinget for et år siden havde vedtaget, at hensynet til miljø, sikkerhed og sundhed skulle prioriteres højere end hensynet til det indre marked.

Miljøministeren sagde til Svend Auken, at hvis man drog statsministeren ind i sagen på nuværende tidspunkt, kunne det opfattes, som om vi allerede nu er i defensiven. Vi skal stadig væk holde fast i, at foreløbig kører sagen i det almindelige spor. Den er svær, men den bevæger sig trods alt i den rigtige retning. Miljøministeren tilføjede, at såvel Udenrigsministeriet som Statsministeriet er fuldt ud informeret om sagen.

I svaret til Lone Dybkjær sagde miljøministeren, at man godt kunne forestille sig en mere smidig godkendelsesprocedure, hvis man ikke havde tvungen gensidig anerkendelse, idet hun erkendte, at den nuværende procedure er meget tidskrævende. Dan Jørgensen er nok lidt mere optimistisk end miljøministeren med hensyn til, hvad der i sidste ende bliver resultatet af Europa-Parlamentets behandling af sagen.

I anledning af Martin Henriksens bemærkninger gjorde miljøministeren opmærksom på, at den danske kommissær er hele EU's landbrugskommissær, og hun må være konsistent med det, hun generelt står for som kommissær. Men hun er 100 procent orienteret om de danske synspunkter.

Fødevarerministeren svarede på Svend Aukens opfordring til at holde en brandtale, at det ville han nok være i stand til, men da det drejer sig om en anden ministers sagsområde, plejer man at holde den tale, man bliver bedt om, og miljøministeren havde jo sagt, at hun ikke regnede med, at sagen ville blive drøftet på det kommende rådsmøde.

Svend Auken forstod ikke, at miljøministeren syntes, det gik så godt, når alle de oplysninger, han havde fået, var nedslående. Miljøministeren havde selv givet udtryk for, at Dan Jørgensen var for optimistisk, at det blokerende

mindretal var ved at smuldre, og at landbrugskommissæren havde sagt nej til en national undtagelsesregel.

Svend Auken roste ministeriets embedsmænd for det fine arbejde, der var udført med at lave samfundsøkonomiske analyser af, hvad det ville koste, hvis vi kom ind i den centrale zone.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at når vi i forbindelse med diskussionen om traktaten havde lagt vægt på, at hvert land skal have en kommissær, er det bl.a. for at der i Kommissionen skal sidde en, som kender til, hvordan befolkningen i det pågældende land føler. Vi kan selvfølgelig ikke dirigere med kommissæren, man hun må da vide, at denne sag vil være en katastrofe. Han tilføjede, at ingen vil lægge fingrene imellem eller skjule, hvem der har ansvaret, hvis der kommer en offentlig diskussion om sagen. Der er al mulig grund til, at vi i forbindelse med traktaten får nogle stærkere og bedre beskyttelsesregler.

Miljøministeren mente ikke, vi skulle være så kede af, at sagen kun var opført under eventuelt, og at der ikke forventedes en drøftelse af den, idet vi så har bedre tid til at manøvrere.

Hun gjorde opmærksom på, at hun ikke havde sagt, at det blokerende mindretal var ved at smuldre, for det have aldrig eksisteret.

Hvis man havde yderligere at tilføje over for den danske kommissær, syntes miljøministeren, det var bedst, at man henvendte sig direkte til hende.

Sådan som miljøministeren hørte diskussionen i Europaudvalget, var man enige om holdningerne, om linjen og om prioriteringen. Hun håbede også, man kunne blive enige om strategien, og mindede om, at hun ville vende tilbage til sagen over for Europaudvalget. Hun opfordrede til, at Europaudvalget også gjorde hvad det kunne for at påvirke medlemmerne af Europa-Parlamentet.

Punkt 4. Samråd med miljøministeren om samrådsspørgsmål A vedr. kritik af godkendelse af gmo-majs MON 863

KOM (2005) 0163

KOM (2005) 0163 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes kommentere den kritik, der er rejst af godkendelsen af gmo-majsen MON 683. Ministeren bedes i den forbindelse:

– oplyse, hvilke initiativer ministeren vil tage på baggrund af den videnskabeligt begrundede kritik, der nu er rejst af godkendelsen af gmo-majsen MON 863.

– redegøre for, hvorfor Danmark ikke har benyttet sig af beskyttelsesklausulen, jf. direktivets artikel 23, til at inddrage markedsføringstilladelsen for MON 863.

– oplyse, hvilke nye initiativer ministeren vil tage for at sikre, at Kommissionen ikke igen gennemtrumfer en godkendelse af gmo mod et flertal i Ministerrådet, således som det bl.a. er sket med MON 863.

– oplyse, hvorvidt ministeren vil tage initiativ til at sikre, at den fornyede bedømmelsen af MON 863 foretages af andre personer end dem, som tidligere har godkendt MON 863 både i Danmark og i EU.”

Per Clausen begrundede samrådsspørgsmålet. Forhistorien er den, at Kommissionen i 2005 godkendte den genmodificerede majs MON 863, på trods af at et flertal i Ministerrådet var imod det, og på trods af at man vidste, at der var nogle afvigelser. Dengang afviste man afvigelserne med, at de var tilfældige. Efterfølgende har der været en masse besvær med at få adgang til informationer, men nu er der kommet en uafhængig redegørelse, som siger, at der er nogle afvigelser, der ikke kan betegnes som tilfældige. Greenpeace opfordrede til, at man skulle bruge beskyttelsesklausulen i direktivets artikel 23, men det har regeringen afvist og henvist til, at man var ved at undersøge sagen. Det er man åbenbart stadig væk.

Miljøministeren: Det er rigtigt, at der er rejst kritik af godkendelsen af MON 863, som er givet i 2005 og 2006. Greenpeace har efter en retssag i Tyskland fået udleveret data fra de fodringsforsøg, som indgik i den oprindelige ansøgning. Disse data har Greenpeace videregivet til tre franske forskere, som derefter har lavet en ny analyse af resultaterne fra fodringsforsøgene.

Nu sagde Per Clausen, at det er en uafhængig undersøgelse. Man skal

måske bare for god ordens skyld gøre opmærksom på, at Greenpeace har været med til at finansiere den pågældende undersøgelse.

Den nye analyse påviser ikke, at det er farligt at spise majs – sådan som man ellers godt kunne få indtryk af fra dele af medieomtalen tilbage i april. Derimod stiller forskerne spørgsmålstegn ved metoden i den oprindelige risikovurdering og anbefaler flere undersøgelser, før man kan konkludere, at majs er sikker.

Det er imidlertid de danske eksperter opfattelse, at den nye analyse ikke bringer nye oplysninger frem. De danske eksperter mener fortsat, at MON863 sundhedsmæssigt kan sidestilles med traditionel majs.

For god ordens skyld skal jeg lige nævne, at GMO-majs faktisk har to EU-godkendelser. Den er godkendt i EU til foderbrug og industrielt brug under udsætningsdirektivet og til fødevarebrug under Novel-food forordningen. Godkendelsen til fødevarebrug er forbrugerministerens ressort, og det er derfor hendes ministerium, der har foretaget risikovurderingen af de sundhedsmæssige konsekvenser af GMO-majs.

For så vidt angår vurderingen af de nye analyser om rottefodringsforsøgene henholder jeg mig derfor til de svar, forbrugerministeren tidligere har afgivet om sagen.

Heraf fremgår det, at Fødevareinstituttet under DTU – som har vurderet de nye undersøgelser vedrørende sikkerheden af MON 863 – ikke ser nogen grund til at indføre importforbud af MON 863 i Danmark. Samtidig er både forbrugerministeren og jeg selvfølgelig opmærksomme på, at det europæiske fødevaredirektorat, EFSA, har bebudet, at de vil se på risikovurderingen igen på baggrund af den nye analyse. Den sidste melding er, at EFSA vil komme med en officiel udtalelse omkring den 1. juli.

Hvis EFSA ser nogen som helst grund til bekymring, vil vi selvfølgelig øjeblikkeligt vurdere, om der skal drages konsekvenser i Danmark.

Jeg bliver spurgt, hvorfor Danmark ikke har benyttet sig af beskyttelsesklausulen i udsætningsdirektivet. Beskyttelsesklausulen giver mulighed for at inddrage tilladelsen til markedsføring, hvis der pludselig opstår ny viden om sundheds- eller miljømæssig risiko. Efter de danske eksperter vurdering er der som nævnt ikke fremkommet ny viden om nye risici. Jeg mener derfor ikke, betingelsen for at benytte beskyttelsesklausulen er opfyldt.

I øvrigt tyder det på, at mine kolleger i de andre EU-lande har draget den samme konklusion. Det er ikke kun i Danmark, at Greenpeace har rejst sagen, men intet medlemsland har dog valgt at bruge beskyttelsesklausulen. Vi har spurgt de andre medlemslandes kompetente myndigheder om deres eventuelle reaktion på den nye analyse af rottefodringsforsøget, og de, der svarer, oplyser, at de ligesom vi afventer EFSA's udtalelse i sagen. Der er svar fra

Holland, Storbritannien, Tyskland og Sverige.

Det er rigtigt, at godkendelsen af MON 863 er foretaget af Kommissionen, fordi der i Rådet hverken var et kvalificeret flertal for eller imod. Jeg har flere gange påpeget – både her og i Rådet – at jeg synes, det er uheldigt, at Kommissionen godkender konkrete GMO'er, selv om et flertal af EU's medlemslande er imod.

Ved samme lejlighed har jeg også opfordret til at tage dette spørgsmål op i forbindelse med de generelle drøftelser om komitologi.

Som det vil være udvalget bekendt, har spørgsmålet om komitologireglerne været drøftet i rådet af udenrigsministrene for nylig, og der var ikke stemning for at ændre de eksisterende regler.

Sundhedsmæssig risikovurdering er som nævnt først og fremmest familie- og forbrugerministerens ansvar, og jeg er helt tryk ved, at familie- og forbrugerministeren har vurderet, at der ikke er behov for flere faglige undersøgelser af MON 863 blandt danske eksperter. Lige nu venter vi på EFSA.

Europa-Parlamentets miljøgruppe har også drøftet sagen med Kommissionen og EFSA. Det viser, at sagen bliver drøftet på alle niveauer i EU. Jeg ser det som et tegn på, at sagen bliver taget alvorligt. Sådan skal det også være. Nye oplysninger skal tages alvorligt, men det er tilsvarende vigtigt, at vi holder hovederne kolde. Men man skal passe på med at underkende vores og EFSA's eksperter, blot fordi andre kommer til et resultat, der afviger en smule. Vi er sådan set lidt på Herrens mark, hvis vi ikke tror på de instanser, som har til opgave at levere ekspertisen. Hvis vi ikke tager det alvorligt, hvad skal vi som politikere så styre efter?

Der er dog et punkt, hvor jeg principielt er meget enig med Greenpeace, nemlig i spørgsmålet om vigtigheden af åbenhed i disse sager. Det er vigtigt, at ansøgningerne indeholder så lidt materiale som overhovedet muligt, der holdes fortroligt for offentligheden. Fortroligholdelse af oplysninger er kun med til at skabe grobund for myter.

Jeg lægger derfor stor vægt på, at forvaltningen af GMO-reglerne i Miljøministeriet sker så åbent som muligt. Reglerne levner imidlertid fortsat mulighed for, at ansøger kan få visse oplysninger hemmeligholdt af konkurrencemæssige årsager. Denne balance mellem på den ene side hensynet til virksomhedernes konkurrenceforhold og på den anden side hensynet til en gennemsigtig sagsbehandling vil jeg gerne drøfte med branchen. Umiddelbart kan det være svært at forstå, hvorfor nogle oplysninger kan holdes fortrolige i nogle sager, mens samme type oplysninger ikke er fortrolige i andre sager. Derfor har jeg inviteret branchen til et møde efter sommerferien om åbenhed i ansøgningsproceduren.

Jeg har også taget spørgsmålet om større åbenhed op over for mine

kollegaer i miljørådet. Ligesom min kollega daværende familie- og forbrugerminister Lars Barfoed på et møde med EU-kommissær Kyprianou i december 2005 foreslog, at der blev indført mere offentlighed på GMO-området, således at offentligheden gives adgang til det fulde dokumentationsmateriale, som allerede forefindes i databasen, medmindre dette er fortroligt.

Er der så sket noget siden? Der er endnu ikke indført en sådan direkte adgang for offentligheden til hele ansøgningsmaterialet, men en del af ansøgningsmaterialet kan findes offentligt tilgængeligt på EFSA's hjemmeside. Men EU-Kommissionen er blevet mere opmærksom på spørgsmålet om åbenhed – for eksempel afgjorde den i marts 2006 en række sager om aktindsigt i Monsantoansøgninger hvor bl.a. MON863 indgår. Her blev resultatet, at Monsanto ikke kunne holde rådata fra f.eks. rottefodringsforsøg fortrolige, og Monsanto blev bedt om at gøre disse oplysninger tilgængelige.

Per Clausen medgav, at Greenpeace havde været med til at finansiere den franske undersøgelse, men den er da publiceret i et anerkendt videnskabeligt tidsskrift. Han fandt det ikke betryggende, at man nu vil spørge dem, der har lavet den oprindelige godkendelse, om de har ændret opfattelse.

Han gjorde opmærksom på, at der på miljøministermødet den 9. maj var kritik af godkendelsesproceduren, så der kan være grund til at se på, om den er tilfredsstillende.

Per Clausen syntes, det var godt, at miljøministeren ville arbejde for mere åbenhed, men kendsgerningen er, at de tyske myndigheder først efter en domstolsafgørelse gav Greenpeace de ønskede oplysninger.

Han ville gerne vide, om Kommissionen fortsat vil godkende GMO-modificerede afgrøder, selv om der er et flertal imod i Ministerrådet, og at Kommissionen endegyldigt har besluttet sig til, at den erklæring, den kom med i 1999, behøver den ikke overholde.

Svend Auken fandt det ligesom Per Clausen fuldstændig utroligt, at komitologien i denne sag er sådan, at et flertal i Ministerrådet kan stemmes ned af Kommissionen. Måske kan denne sag være en illustration af, at der er behov for en opsamlingsbestemmelse, som gør, at miljø, sundhed og forbrugerinteresser bliver stærkere placeret. Det kan man tage op, når man skal have en diskussion om traktaten.

Svend Auken var glad for det, miljøministeren havde sagt om åbenhed. Han betegnede det som fuldstændig utroligt, at Greenpeace skal gå til en domstol for at få relevante oplysninger.

Han gjorde opmærksom på, at det forhold, at Greenpeace har været med til at finansiere undersøgelsen, ikke er ensbetydende med, at Greenpeace har dikteret forskningens resultater. Han tilføjede, at han ikke havde hørt, at nogen kritiserede seriøsiteten i undersøgelsen, selv om der var forskellige

fortolkninger af dens resultater.

Når Socialdemokraterne i sin tid var gået fra en meget kritisk holdning til GMO til at indtage en mere positiv holdning, hang det sammen med, at en lang række betingelser vedrørende mærkning og sporbarhed kom på plads, men ændringen var også sket under henvisning til, at området måtte udvikle sig, så teknologien blev brugt til noget, der havde en bredere samfundsmæssig interesse. Man må nok konstatere nu – et par år efter – at det er de store, aggressive industrier, der sidder på denne teknologi. Selv om Svend Auken ikke delte Greenpeaces principielle afvisning af GMO-teknologien, er det klart, at det ville være lettere at støtte den, hvis der var udført en massiv forskningsindsats for at bruge teknologien til at løse nogle af de store problemer, der er i udviklingslandene.

Anne Grete Holmsgaard mente ikke, det kunne være rigtigt, at man skulle igennem retssager for at få adgang til materialet. Hun mente, et firma altid ville bruge argumentet om, at der var tale om forretningshemmeligheder, til det yderste. Hvad gør Danmark på EU-plan for, at NGO'er og andre ikke skal ud i retssager for at få adgang til oplysninger og få en såkaldt second opinion?

Hun henviste til, at reglerne bygger på forsigtighedsprincippet, og hvis man ikke kan bruge det princip til at sige, at man ikke vil have antibiotikamarkører, så bliver det meget problematisk. Efter den danske bekendtgørelse kan man nedlægge forud mod at markedsføre eller udsætte stoffer, hvis de indeholder den slags markører. Kan man nedlægge forbud i Danmark under henvisning til, at der er tale om gener, der bliver resistente over for antibiotika? Og kan man gøre det på EU-plan?

Martin Henriksen syntes også, der var stor usikkerhed med hensyn til brugen af GMO, og mente ikke, man brugte det af hensyn til forbrugerne. Han spurgte miljøministeren, om det er forkert, når Greenpeace skriver, at den videnskabelige artikel konkluderer, at der er tegn på giftvirkninger i lunge og nyrer.

Lone Dybkjær var enig med miljøministeren i, at åbenhed er meget vigtig. Hun troede bare, man skulle konstatere, at industriens automatreaktion altid vil være at lukke ned, hvorfor myndighedernes automatreaktion bør være den modsatte.

Kan Miljøministeriet eller regeringen udarbejde et notat om, hvad der skal til, hvis man skal sætte miljø, forbrugerhensyn og sundhed over det indre marked?

Miljøministeren sagde i svaret til Per Clausen, at det er den myndighed, der modtager ansøgningen, der bestemmer, om der skal være fortrolighed eller ej, og i dette tilfælde var det en tysk myndighed.

Hun gav Svend Auken ret i, at det forhold, at Greenpeace har været med til at finansiere undersøgelsen, ikke betyder, at de har dikteret dens resultat, men hun havde blot nævnt dette med finansieringen, fordi Per Clausen havde pointeret, at der var tale om en uafhængig undersøgelse. Greenpeace har støttet med 125.000 kr.

I anledning af det, Svend Auken havde sagt om, at sagen ville have været lettere, hvis der var gjort en massiv forskningsindsats til gavn for udviklingslandene, nævnte miljøministeren, at hun havde været til et interessant møde i Bruxelles, hvor man netop havde fokuseret på, om man ikke kunne gå ind og støtte udviklingslandene.

I anledning af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om, hvad Danmark gør på EU-plan for at få ændret forholdene, nævnte miljøministeren, at vi er med i en arbejdsgruppe, der arbejder på mere åbenhed.

Miljøministeren ville svare skriftligt på spørgsmålet om antibiotikamarkører, ligesom hun ville svare skriftligt på spørgsmålet om, hvorvidt man kunne nedlægge forbud i Danmark.

Miljøministeren svarede Martin Henriksen, at der er nogen, der anfægter den franske undersøgelse. Nu får vi vurderingen fra EFSA omkring 1. juli, men fra det første møde, man havde haft om undersøgelsen, havde hun fået den melding, at man massakrerede arbejdsgruppens analyse og mente, den aldrig burde være publiceret i et videnskabeligt tidsskrift.

I svaret til Lone Dybkjær henviste miljøministeren til, at hun vil tage en drøftelse med industrien og prøve, om man kan lave en frivillig aftale om større åbenhed. Mødet med virksomhederne finder sted den 4. september.

Per Clausen sagde i anledning af kritikken af, at Greenpeace havde været med til at finansiere undersøgelsen, at ellers er det sådan i forskermiljøet, at enten arbejder man for industrien, eller også har man mulighed for at komme til det senere i sin karriere.

I anledning af miljøministerens foreløbige oplysning om reaktionen fra EFSA gjorde Per Clausen opmærksom på, at man åbenbart har brug for mere tid til at finde frem til nogle mere videnskabelige argumenter.

Per Clausen mente, sagen giver anledning til at tage spørgsmålet op, om EU's regler er indrettet hensigtsmæssigt. Der er i hvert fald hos befolkningen et ønske om større åbenhed – uanset om man synes, EU er en god konstruktion eller ej.

Anne Grete Holmsgaard bad om at få notatet om antibiotikamarkører inden den 1. juli.

Hun forstod, at Danmark deltager i en arbejdsgruppe om større åbenhed, og spurgte, om der er sat en tidsgrænse på, eller om der er tale om en syltekrukkearbejdsgruppe.

Miljøministeren sagde i relation til Per Clausens indlæg, at når man har nedsat en sagkyndig arbejdsgruppe i EU, EFSA, som rummer mange forskellige ekspertiser, kan man ikke ret godt sige, at man ikke vil høre på den. Hun mente, der i det forum sad folk, som kunne komme med en second opinion.

Men det bedste er at sikre størst mulig transparens.

Miljøministeren lovede at sende et notat om antibiotikamarkører.

Den sidste arbejdsgruppe, som Anne Grete Holmsgaard spurgte om, ville hun sende et kortfattet notat om.

FO **Punkt 5. Rådsmøde nr. 2804 (økonomi- og finansministre) den 5. juni 2007**

Dagsordenspunkt 1, 2 og 3 henhører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 4 henhører under Skatteministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 5 hører under Forsvarsministeriets ressort.

Finansministeren: Sagen vedrørende rapporterne fra Kommissionen og ECB angående konvergenssituationen i Cypern og Malta forelægges med henblik på forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Forelæggelsen i dag omfatter desuden forsvarsministerens sag om Det Europæiske Atomenergifællesskabs – det, der hedder EURATOM – tiltrædelse af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, som udvalget har modtaget samlenotat om.

Om sagernes nærmere indhold henviser jeg som sædvanlig til de aktuelle notater. Jeg giver ingen yderligere bemærkninger til sagerne om kvalitet af offentlige finanser, adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, forhåndspris-fastsættelsesaftaler samt EURATOM-sagen.

1. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

a) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud – rådsbeslutning om ophævelse af proceduren for Tyskland - Rådsbeslutning

KOM (2004) 0813

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EU-note (03) E 18 (notat af 19/7-04 om dom i sag vedr. Tyskland og Frankrig)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 28, side 12 (seneste behandling i EEU 6/10-06)

(05) side 917 (behandlet i EEU 10/3-06)

(03) side 359 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 21/11-03)

(02) side 702 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 17/2-03)

b) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud – rådsbeslutning om ophævelse af proceduren for Malta - Rådsbeslutning

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferater:

(041) side 481 (seneste behandling i EEU 14/1-05)

(04) side 1292 FO (Forhandlingsoplæg forelagt 2/7-04)

**c) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud –
rådsbeslutning om ophævelse af proceduren for
Grækenland**

- Rådsbeslutning

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferat:

(042) side 259 (seneste behandling i EEU 8/4-05)

(041) side 478 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 14/1-05)

(03) side 1292 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 2/7-04)

Finansministeren: Jeg forventer, at vi vil ophæve underskudsprocedurerne for Tyskland, Grækenland og Malta. De tre lande har korrigeret deres uforholdsmæssigt store underskud inden for deres frister, og underskuddene skønnes at ville holde sig holdbart under 3 pct. af BNP i år og næste år. Vi støtter de tre beslutninger.

FO 2. Konvergensrapporter fra Kommissionen og ECB

- Præsentation

KOM (2007) 0255 og KOM (2007) 0258

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Finansministeren: Denne sag forelægges til forhandlingsoplæg.

Kommissionen og ECB har den 16. maj fremlagt konvergensrapporter om Cypern og Malta.

Kommissionen vurderer, at Cypern opfylder konvergenskriterierne og har derfor fremsat forslag om, at Cypern optages i eurosamarbejdet pr. 1. januar 2008.

Kommissionen vurderer endvidere, at Malta også opfylder konvergenskriterierne. Derfor anser jeg det for givet, at Økofin – som ventet – beslutter at ophæve proceduren om uforholdsmæssigt store underskud vedrørende Malta.

Kommissionen har derfor også stillet forslag om, at Malta optages i eurosamarbejdet pr. 1. januar 2008.

FO Medlemslandene forventes at støtte Kommissionens forslag, og vi støtter også forslagene.

Svend Auken sagde, at udvalget var under et betydeligt tidspres, men heldigvis var der nogle sager, der ikke var kontroversielle, og en af dem var konvergensprogrammerne vedrørende Cypern og Malta, som lød fornuftige. Socialdemokraterne kan støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Per Clausen indledte med at sige, at Enhedslistens holdning til euroen var uforandret, men under hensyn til det tidspres, Europaudvalget arbejdede

under, ville han undgå at begrunde dette nærmere. Alligevel kunne han støtte regeringens forhandlingsoplæg. Hvis Cypern og Malta havde et ønske om at komme ind i euroen, ville Enhedslisten ikke forhindre dem i at træffe den beslutning.

Charlotte Antonsen betegnede det som glædeligt, at der nu var yderligere to lande, som var på vej ind i euroen.

Finansministeren takkede for støtten til forhandlingsoplægget. Han betegnede det som en historisk dag, at selv Enhedslisten støttede.

3. Kvalitet af de offentlige finanser

- Rådskonklusioner

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Skat:

a) Bekæmpelse af momssvig

- Rådskonklusioner

KOM (2006) 0254

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Rådsmøde 2804 – bilag 2 (indstillinger fra Skatteudvalget)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 99, side 433 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

Finansministeren: På mødet forventes Kommissionen at fremlægge en rapport om de foreløbige overvejelser om strategien for bekæmpelse af momssvig inden for rammerne af det gældende momssystem.

Formandskabet ventes at fremlægge et forslag til rådskonklusioner, som udstikker retningslinjer for det videre arbejde.

Udkastet nævner en række idéer, bl.a. om kortere perioder for virksomhedernes selvangivelse af leverancer til andre EU-lande og angivelse af sådanne transaktioner pr. transaktion. Det kan imidlertid vise sig, at øgede administrative byrder vil mere end opveje gevinsterne i svigbekæmpelsen. Vi arbejder for, at Kommissionen analyserer disse spørgsmål, inden vi opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslaget.

I udkastet til rådskonklusioner opfordres Kommissionen endvidere til at foretage tekniske undersøgelser af eventuelle nye momsregler. Disse kan omfatte ophævelse af den gældende 0-moms for sælger i afganglandet ved varesalg til erhvervskunder over EU-grænserne eller eventuelt en ordning, hvor landene kan vælge at indføre generel omvendt betalingspligt for moms af indenlandske B2B-leverancer, altså leverancer til virksomheder.

Jeg forventer, at der på mødet opnås enighed om rådskonklusionerne.

Svend Auken syntes, det var godt, at man var opmærksom på de administrative besværligheder for virksomhederne og for myndighederne, men pegede på, at momssvig er en af de helt store svindelmuligheder i EU i øjeblikket. Der er mange grunde til, at det er svært at kontrollere momsen, bl.a. e-handel og forskellige momssatser. Han ville give det råd, at vi skal sørge for så effektive foranstaltninger som overhovedet muligt for at undgå, at man udtømmer de finansielle kilder, de respektive lande har.

Finansministeren sagde, at vi i Danmark i forhold til andre lande har en rimelig effektiv indstilling til, hvordan vi angriber momssvig.

I relation til dagsordenens punkt 4b om momspakken gjorde finansministeren opmærksom på, at mange lande siger, der er tekniske problemer med momsharmoniseringen og One Stop Shop, men når det kommer til stykket, kan det godt vise sig, at der i virkeligheden er tale om politiske problemer, så når man fjerner de tekniske problemer, finder de på nye argumenter. Derfor regner man med, at den endelige One Stop Shop først vil træde i kraft i 2013. Ideelt set er det en rigtig god ordning.

b) Momspakken

- Politisk enighed

KOM (2003) 0822, KOM (2004) 0728, KOM (2005) 0334

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Rådsmøde 2804 – bilag 2 (indstillinger fra Skatteudvalget)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 99, side 433 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

(05) side 1439 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 6/6-06)

B2B og B2C

KOM (2003) 0822 – bilag 1 (grundnotat af 4/10-05)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 591 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 15/12-05)

(041) side 371 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/12-04)

Forslag om 8. momsdirektiv og One stop shop

KOM (2004) 0728 – bilag 1 (grundnotat af 8/12-04)

KOM (2004) 0728 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 14/4-05)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 1439 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 6/6-06)

Finansministeren: På mødet forventes en drøftelse af momspakkens indhold og ikrafttrædelsestidspunkt med henblik på at nå til politisk enighed.

Forhandlingerne har vist, at der er problemer med at udforme en One Stop Shop – dvs. forslaget om en forenklet angivelses- og betalingsordning for moms – der både er enkel og sikrer tilstrækkeligt mod svig. Det har vi flere

gange været inde på her i udvalget.

Formandskabet har derfor foreslået, at der fra tidspunktet for ikrafttræden af de ændrede regler for beskatningssted for grænseoverskridende salg af ydelser til virksomheder og til private etableres en ”Mini One Stop Shop”. Mini-shoppen er en udvidelse af den ordning, som siden 2003 har været gældende, når virksomheder fra tredjelande sælger e-handelsydelser til private i EU.

Det foreslås, at Mini One Stop Shoppen kommer til at omfatte både tredjelandsvirksomheders og EU-virksomheders salg af e-handelsydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til private kunder i EU-lande, hvor virksomheden ikke er momsregistreret.

Ordningen foreslås tidsbegrænset til 2013, hvor man regner med, at den ”store” One Stop Shop kan være klar.

Et stort flertal af medlemslande har givet udtryk for støtte til formandskabets forslag om hurtigst muligt at gennemføre ændrede beskatningssteder, mini One Stop Shoppen og nyt 8. momsdirektiv, der gør det nemmere for virksomhederne at tilbagesøge moms. Formandskabet har foreslået, at de nye regler træder i kraft den 1. januar 2009.

Jeg kan støtte indholdet i de enkelte forslag og tidsplanen for gennemførelsen.

c) Fælles konsolideret selskabsskattebase (CCCTB)

- Orienterende drøftelse

KOM (2007) 0223

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Rådsmøde 2804 – bilag 2 (indstillinger fra Skatteudvalget)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 99, side 436 (seneste behandling i EEU 24/11-06)

(05) side 1443 (behandling i EEU 6/6-06)

Finansministeren: På mødet forventes Kommissionen at redegøre for arbejdet i arbejdsgruppen for en fælles konsolideret selskabsskattebase i EU det seneste halve år og planerne for det videre arbejde. Denne sag har vi også tidligere drøftet her i udvalget.

Kommissionen vil sandsynligvis fremhæve nogle emner, som den lægger særlig stor vægt på – bl.a. hvordan skatten fordeles mellem medlemsstaterne, og hvordan en fælles selskabsbeskatning skal administreres. Arbejdet med de nævnte emner er i gang, men er endnu ikke afsluttet.

Kommissionen forventes at fastholde sin plan om at fremsætte et konkret forslag til fælles regler i 2008. Det er en meget ambitiøs tidsfrist i betragtning af de hidtidige fremskridt i arbejdsgruppen, og flere lande har på forhånd erklæret sig som modstandere af en fælles selskabsskattebase.

Som jeg tidligere har nævnt for udvalget, er vi positive over for at drøfte mulighederne for en harmonisering af reglerne for selskabsskattebasen, men en endelig stillingtagen vil afhænge af det konkrete forslag fra Kommissionen.

Svend Auken troede, her var et af de steder, hvor vi virkelig kan gøre en forskel, men han kunne sagtens se vanskelighederne, i betragtning af i hvor høj grad nogle lande bruger forskelle i selskabsskatten og måden at beregne selskabsskatten på i den interne konkurrence om at tiltrække virksomheder. Det understreger behovet for, at der sker fremskridt på området. Han var enig med finansministeren i, at vi ikke skal sige ja, før vi har set resultatet af bestræbelserne.

Charlotte Antonsen syntes, ideen er utroligt positiv, idet det kan bidrage til at løse nogle af de problemer, vi har med lande som Irland, der forsøger at lokke investeringer fra os ved at tilbyde en lav selskabsbeskatning.

I samlenotatet står der: ”Indkomsten fordeles herefter mellem de berørte lande efter en fordelingsnøgle (baseret på f.eks. koncernens omsætningsandele i de respektive lande).” Hun hæftede sig ved, at der stod ”f.eks.”, og spurgte, om der var andre forslag til, hvordan man kunne fordele indtægterne, idet hun pointerede, at det er væsentligt, at der er tale om meget klare kriterier.

Finansministeren sagde, at set med danske briller er der tale om en rigtig god ide, men der udestår endnu mange problemer. Han mindedes, at da man skulle nedsætte arbejdsgruppen, krævede det meget store overtalelsesevner, idet mange lande var imod, at man overhovedet blandede sig i de enkelte landes ret til at fastsætte deres egne regler. Specielt i et af de nye lande var der en meget stor usikkerhed om, hvad projektet gik ud på. Finansministeren var optimistisk med hensyn til at man kunne belyse problemet, men han var knap så optimistisk med hensyn til, om der overhovedet kan gennemføres noget i den nærmeste fremtid.

Finansministeren lovede Charlotte Antonsen at fremsende et notat om, hvilke andre modeller der kunne tænkes for fordelingen af skatten, idet han på stående fod kun kunne komme på modellen baseret på omsætningsandele.

d) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

- Rådskonklusioner

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 36)

Rådsmøde 2804 – bilag 2 (indstillinger fra Skatteudvalget)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 99, side 436 (seneste behandling i EUU 24/11-06)

(05) side 1170 (behandlet i EUU 28/4-06)

Finansministeren nævnte ikke denne sag.

e) EU Joint Transfer Pricing Forum – Retningslinjer for indgåelse af aftaler om forhåndsprisfastsættelse - Rådskonklusioner

KOM (2007) 0071

Rådsmøde 2804 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Rådsmøde 2804 – bilag 2 (indstillinger fra Skatteudvalget)

Finansministeren nævnte ikke denne sag.

5. Forslag til Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg af 21. september 2006

KOM (2006) 0518

- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 5. juni 2007, men forventes vedtaget som A-punkt på et senere rådsmøde

KOM (2006) 0518 – bilag 1 (aktuelt notat af 29/5-07)

Finansministeren nævnte ikke denne sag.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 2805 (transport, telekommunikation og energi – tele, transport, energi og postdelen) den 6.-8. juni 2007

Dagsordenspunkt 1-4 blev forelagt af videnskabsministeren.

Dagsordenspunkt 7-21 blev forelagt af transport- og energiministeren.

Videnskabsministeren: Dagsordenen for rådsmødet i næste uge indeholder fire it- og telepunkter, som jeg her vil omtale.

Det drejer sig om

- 1) Forordningen om international roaming
- 2) Årsrapporten om informationssamfundet, i2010
- 3) Radiofrekvensidentifikation, RFID
- 4) IT-sikkerhedsagenturet, ENISA

Alle fire emner nævnes til orientering for udvalget.

Transport- og energiministeren: Jeg skal hermed forelægge dagsordenen for rådsmødet for transport, telekommunikation og energi den 6.-8. juni.

Jeg forelægger for udvalget i alt 15 sager, hvoraf de 7 sager er til forhandlingsoplæg. På grund af det tidspres, udvalget er i, vil jeg foreslå, at jeg kun gennemgår de sager, hvor jeg forelægger forhandlingsoplæg, samt dagsordenens punkt 10 om liberalisering af posttjenester, men for så vidt angår de øvrige sager, som er til orientering, nøjes med at henvise til det fremsendte samlenotat. Jeg er selvfølgelig parat til at besvare spørgsmål også vedrørende disse sager.

1. Forordning om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester *- Politisk enighed/vedtagelse*

KOM (2006) 0382

Rådsmøde 2805 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2006) 0382 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 20/9-06)

KOM (2006) 0382 – bilag 2 (grundnotat af 21/8-06)

KOM (2006) 0382 – bilag 6 (videnskabsministerens talepapir vedr. rådsmøde nr. 2772 (transport, tele og energi) 11/12-06)

KOM (2006) 0382 – bilag 8 (henvendelse af 25/5-07 fra Forbrugerrådet)

KOM (2006) 0382 – samrådsspørgsmål A

EU-note (06) – E 36 (notat af 5/2-07 om roamingtjenester)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 216, side 755 (referat af samråd vedr. KOM (2006) 0382 – samrådsspørgsmål A den 7/2-07)

Alm. del (06) – bilag 114, side 585 (seneste behandling i EEU 8/12-06)

Alm. del (06) – bilag 72, side 274 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/11-06)

Videnskabsministeren: Det første punkt på dagsordenen er forordningen om international roaming. Forordningen er sat på dagsordenen til politisk enighed.

Efter intense og vanskelige forhandlinger er der nu enighed om et kompromis mellem Rådet og Parlamentet.

Hovedelementerne i kompromisforslaget er, at der indføres en direkte regulering af de priser, som forbrugerne skal betale for international roaming. Og der indføres en stram regulering på engrosniveau af de priser, som selskaberne skal betale for at anvende hinandens net. Forbrugerne vil blive beskyttet af en såkaldt "eurotarif".

Omregnet til danske kroner med moms betyder det, at de danske forbrugere højst skal betale cirka 4,60 kr. per minut for at foretage et opkald og cirka 2,25 kr. per minut for at modtage et opkald. I praksis er der tale om cirka en halvering af priserne sammenlignet med sidste år.

Der har været en del diskussion om, hvorvidt eurotariffen skal gælde automatisk for alle forbrugere, eller om det er noget, man som forbruger skal tilmelde sig. Resultatet er, at alle kunder automatisk vil få eurotariffen – og vil kunne vælge den fra, hvis det er det, man ønsker. Dog vil kunder, der i forvejen har valgt et særligt abonnement for international roaming, ikke automatisk få eurotariffen. Dette kan eksempelvis være en virksomhed, som allerede i dag får nogle særlige rabatter for international roaming. Disse kunder kan dog selv tilmelde sig eurotariffen, såfremt man måtte ønske det.

Forbrugerne vil allerede to måneder efter, at forordningen træder i kraft, kunne få glæde af de lavere priser, hvis de beder deres selskab om det. Hvis forbrugerne ikke har foretaget sig noget efter tre måneder, så bliver de automatisk flyttet over på eurotariffen, medmindre de i forvejen har et særligt abonnement for international roaming. Der er altså tale om en klar forbedring i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, hvorefter forbrugerne først var garanteret lavere priser efter seks måneder.

Det har fra dansk side været vigtigt at sikre en hurtig ikrafttrædelse, og derfor kan jeg kun være tilfreds med, at der er sket store forbedringer i forhold til Kommissionens forslag.

På engrosniveau har vi i overensstemmelse med de danske ønsker fået både en mere enkel og en strammere regulering i forhold til, hvad der var lagt op til i Kommissionens oprindelige forslag.

Med forordningen er der også sikret en god forbrugerinformation.

Forbrugerne vil med den nye regulering få mulighed for at få oplyst præcist, hvad det koster at bruge mobiltelefonen, når de er i et andet EU-land. Forbrugeren vil automatisk modtage prisoplysningerne i form af en SMS.

Der er fra dansk side lagt vægt på, at forordningen indrettes på en måde, der balancerer mellem to forhold: På den ene side hensynet til at skabe sikkerhed for markant lavere priser for forbrugerne. Og på den anden side hensynet til at sikre konkurrence på markedet. Det er konkurrence, der motiverer branchen til at foretage investeringer og udbyde innovative tjenester, der dækker forbrugernes behov og efterspørgsel. Disse målsætninger, vurderer jeg, er opfyldt.

De lavere engrospriser tjener til at undgå en fastlåsning af markedet. Og med den såkaldte eurotarif sikrer vi samtidig, at de lavere engrospriser kommer forbrugerne til gode. Dertil kommer, at der er sikret yderligere prisnedsættelser både på engrosniveau og for forbrugerne de kommende to år.

Jeg synes, at vi kan være rigtigt godt tilfredse med resultatet.

Forordningen udløber, som det fremgår af forslaget, efter tre år. Kommissionen har dog mulighed for at stille forslag om eventuel forlængelse heraf til Europa-Parlamentet og Rådet.

Fra dansk side vil vi på rådsmødet stemme for det samlede kompromisforslag, som jeg lige har skitseret hovedelementerne af.

Svend Auken indledte med at sige, at selvros er den eneste påskønnelse, vi mennesker kan være helt sikre på. Derfor ville han ikke anfægte videnskabsministerens glæde over sin egen indsats. Han gjorde dog opmærksom på, at sagen var klaret på grund af et voldsomt pres fra Europa-Parlamentet, mens den rolle, Ministerrådet havde spillet, havde været meget lidt klædelig. Resultatet er bedre end det, videnskabsministeren bad om mandat til, idet han kun lagde op til regulering af engrospriserne, mens der nu også bliver maksimalpriser for forbrugerne. Socialdemokraterne er selvfølgelig med på, at videnskabsministeren stemmer ja.

Han sluttede med at opfordre videnskabsministeren til på det kommende rådsmøde at give udtryk for det synspunkt, at vi i Danmark foretrækker som det langsigtede mål, at der bliver en fast pris for forbrugerne, uanset landegrænser i EU.

Anne Grete Holmsgaard kunne forstå, at videnskabsministeren støttede det kompromisforslag, der foreligger, men rejste spørgsmålet, om det ikke ville være klogt at støtte de udvalgte i Europa-Parlamentet, som havde foreslået endnu lavere maksimalpriser.

Videnskabsministeren gjorde i anledning af Svend Aukens bemærkning om selvros opmærksom på, at han ikke havde fremstillet det sådan, at det var hans fortjeneste, at det var lykkedes at få priserne ned, men han havde

deltaget i alle møderne, og Danmark havde også været meget aktivt på embedsmandsplan.

Vedrørende rollefordelingen sagde videnskabsministeren, at sagen havde haft et langt forløb, og at han efter Parlamentets vedtagelse havde udsendt en pressemeddelelse, hvori han havde kvitteret for den indsats, Parlamentet havde udført.

Det langsigtede mål, Svend Auken opstillede, ville regeringen arbejde på, og videnskabsministeren mente, vi allerede var nået et godt stykke.

Han kunne ikke imødekomme Anne Grete Holmsgaard og stemme for en endnu større nedsættelse, idet der var tale om et kompromis, og hvis vi ønskede yderligere ændringer, ville hele processen starte forfra.

2. i2010 – Årsrapport om informationssamfundet, 2007 **- Vedtagelse af rådskonklusioner**

KOM (2007) 0146

Rådsmøde 2805 – bilag 2 (samlenotat side 17)

KOM (2007) 0146 – bilag 1 (grundnotat af 10/5-07)

Videnskabsministeren: I lighed med tidligere år har Kommissionen her i foråret offentliggjort sin årlige i2010 meddelelse. Og det tyske formandskab lægger op til, at Rådet vedtager konklusioner om i2010. Disse bygger i vid udstrækning på de emner, Kommissionen tager op i sin meddelelse.

Nogle af de væsentligste elementer i konklusionerne er:

- 1) At de understreger IKT's betydning for at nå Lissabonmålsætningerne. Og at der er behov for medvirken fra alle interessenter – private såvel som offentlige.
- 2) At de støtter op om de temaer, Kommissionen identificerer som emner for den kommende midtvejsevaluering.

Fra regeringens side vil vi støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

3. Meddelelse om radiofrekvensidentifikation (RFID) i Europa: vejen til en politisk referenceramme.

- Præsentation og drøftelse

KOM (2007) 0096

Rådsmøde 2805 – bilag 2 (samlenotat side 24)

Videnskabsministeren: RFID er en teknologi, som bruges til automatisk identifikation og indsamling af data ved anvendelse af radiofrekvenser. RFID har betydning, fordi teknologien potentielt kan fremme vækst og beskæftigelse og dermed bidrage til opfyldelsen af Lissabonstrategien.

Kommissionen gennemførte i 2006 en offentlig høring om RFID. Svarene fra høringen understregede borgernes bekymring om RFID som en indgribende teknologi. Men regeringen er opmærksom på, at ny teknologi skal tage hensyn til beskyttelse af privatlivets fred.

For mig at se er det oplagt, at fælles vejledninger udarbejdet med bidrag fra myndigheder, producenter, industri og forbrugere vil medvirke til at skabe bred accept af teknologien og dermed danne fundamentet for anvendelse af denne teknologi.

Jeg vil derfor på rådsmødet foreslå, at RFID-interessentgruppen blandt andet udarbejder vejledninger i bedste praksis i håndtering af privatlivets fred inden for RFID-teknologi og -teknikker.

4. Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed, ENISA

- Præsentation

Rådsmøde 2805 – bilag 2 (samlenotat side 30)

Videnskabsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Indre energimarked

a) Meddelelse: Udsigt for det indre marked for el og gas

- Politisk drøftelse

KOM (2006) 0841

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 217, side 796 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 9/2-07)

b) Sektorundersøgelse af gas og elmarkederne

- Politisk drøftelse

KOM (2006) 0851

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 217, side 796 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 9/2-07)

c) Plan for hovedopgaverne i sammenkoblingen af forsyningsnet

- Politisk drøftelse

KOM (2006) 0846

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) - bilag 217, side 796 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 9/2-07)

Generelt vedr. EU's klima- og energipolitik:

KOM (2007) 0001 – bilag 1 (referat af EU-energi høring den 2/2-07)

EU-note (06) - E 27 (notat af 17/1-07 om Kommissionens energi- og klimaudspil)

Alm. del (06) – samrådsspørgsmål M (om EU's klima- og energipolitik)

KOM (2007) 0001 – samrådsspørgsmål C (om reduktion af CO₂-udslip)

KOM (2007) 0001 – samrådsspørgsmål D (om bindende mål for vedvarende energi)

EU-note (06) – E 46 (orienterende note om Det Europæiske Råd 8-9/3-07)

Det Europæiske Råd 8-9/3-07 – bilag 9 (formandskabets konklusioner)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 256, side 931 (forelagt EEU 7/3-07 forud for DER 8-9/3-07)

Alm. del (06) – bilag 256, side 948 (referat af samråd den 7/3-07 med statsministeren vedr. besvarelse af samrådsspørgsmål om Kommissionens klimaudspil)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

8. Internationale relationer på energiområdet

- Orientering ved formandskabet/Kommissionen

a) EU-USA

b) EU-Rusland

c) EU-OPEC

d) Energieffektivitet

e) Energifællesskabet

f) EU-Afrika

g) Andre initiativer

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat (05) side 409 (seneste behandling i EEU 25/11-05)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

FO 9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede ("recast") forordning om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontor- og kommunikationsudstyr (Energy Star-programmet) - *Forventes behandlet på et senere rådsmøde*

KOM (2006) 0576

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 10)

Transport- og energiministeren: "Energy Star" programmet drejer sig om en revision af den eksisterende forordning fra 2003. Det er nødvendigt, efter at der er blevet indgået en ny aftale med USA om energieffektivitetsmærkning af kontor- og kommunikationsudstyr.

Forordningen er EU's interne implementering af aftalen.

Regeringen støtter den nye aftale og den forordning, der gennemfører aftalen. Der er tale om forbedringer på en række punkter i forhold til den oprindelige aftale, herunder i forhold til energieffektivitetskravene og de administrative procedurer.

Forhandlingerne i Rådet har været positive. Europa-Parlamentet har dog stillet nogle ændringsforslag, hvoraf det mest substantielle er et forslag om, at der ved offentligt indkøb af energiforbrugende kontorudstyr skal fastsættes energieffektivitetskrav, som ikke er mindre krævende end Energy Star specifikationerne. Danmark ville kunne støtte dette forslag, men der ser ikke ud til at være flertal herfor blandt de øvrige medlemslande.

FO På den baggrund er mit forhandlingsoplæg, at regeringen generelt støtter vedtagelsen af den reviderede forordning om Energy Star aftalen og vil støtte det kompromisforslag om en styrket indsats for energieffektivitet ved offentlige indkøb, der kan opnås tilslutning til.

Sagen er ganske vist ikke på dagordenen for dette rådsmøde, men jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg nu, da sagen forhandles med Europa-Parlamentet og hurtigt kan udvikle sig.

Anne Grete Holmsgaard var usikker på, hvad det var for et kompromis, der ligger på bordet nu, og hvad der ligger i det, der står i teksten. Hun forstod, at der ikke var flertal for Europa-Parlamentets forslag om, at der ved offentligt indkøb af energiforbrugende kontorudstyr skal fastsættes energieffektivitetskrav, som ikke er mindre krævende end Energy Star specifikationerne, hvilket transport- og energiministeren egentlig støttede. Hvad er positionerne? Hvilke muligheder er der for at prøve at få flertal for Europa-Parlamentets forslag?

Per Clausen kunne godt støtte forhandlingsoplægget.

Transportministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at det seneste kompromisforslag, der foreligger, går meget langt i retning af at tilfredsstille Europa-Parlamentets forslag, idet der er tale om krav om energieffektivitet ved offentlige indkøb med visse undtagelser.

10. Liberalisering af posttjenester

- *Fremskridtsrapport*

KOM (2006) 0594

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 16)

KOM (2006) 0594 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat om direktivforslaget om posttjenester)

KOM (2006) 0594 – bilag 3 (udvalgets udtalelse til COSAC vedr. subsidiaritetsprincippet)

EU-note (06) – E 7 (notat af 25/10-06 om forslaget)

EU-note (06) – E 33 (notat af 30/1-07 om test af subsidiaritetsprincippet på forslaget)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 264, side 992 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 16/3-07 – mandatgivningen blev udsat)

Transport- og energiministeren: Dette punkt forelægges ikke til forhandlingsoplæg, selv om det var bebudet i dagsordenen, at der ville blive forelagt forhandlingsoplæg.

For så vidt angår dagsordenspunkt 10 om postliberaliseringen har jeg den 23. maj holdt et godt og konstruktivt møde med forligskredsen. Status på postsagen er, at der endnu ikke er opnået fuld enighed i Rådet, og der udestår fortsat en række tekniske drøftelser

Det betyder, at ministrene på det kommende rådsmøde vil få forelagt en fremskridtsrapport og blive bedt om at fokusere på to centrale spørgsmål, som er følgende:

- For det første at bekræfte, at målet med EU's reformproces af postmarkederne er fuld markedsåbning, og
- For det andet at høre, hvornår vi kan være klar til at indføre det indre marked for posttjenesterne.

Herefter må man vente, at det portugisiske formandskab vil arbejde for at bringe forhandlingerne om postdirektivet til afslutning på ministerrådsmødet i oktober måned.

Det betyder, at jeg vil vente med at komme med forhandlingsoplægget til det næste rådsmøde, da forhandlingerne ikke er så langt endnu. Vi havde troet, at man var kommet videre, men forudsætningerne er ændret. Jeg har fået oplyst, at der foregår forhandlinger med Europa-Parlamentet. Det har jeg fået at vide her til formiddag. Det er grunden til, at vi udskyder forhandlingsoplægget.

Jens Christian Lund var godt tilfreds med, at transportministeren

ikke forelagde forhandlingsoplæg på nuværende tidspunkt.

FO 11. Civil satellitnavigationssystem Galileo

- *Rådskonklusioner*

KOM (2007) 0261, KOM (2006) 0261, KOM (2006) 0351, KOM (2006) 0272

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 264, side 983 (seneste behandling i EEU 16/3-07)

Alm. del (06) – bilag 114, side 588 (behandlet i EEU 8/12-06)

(041) side 334 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/12-04)

(03) side 1143 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 4/6-04)

(012) side 362 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/3-02)

(00) side 738 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 15/12-00)

(98) side 1931 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 11/6-99)

Finansielle aspekter af Galileo:

Udvalgsmødereferat (00) side 1052 (behandlet i EEU 9/3-01)

Transport- og energiministeren: Den næste sag drejer sig om dagsordenspunkt 11 om etablering af Galileo-satellitnavigationssystemet, som Folketinget tilsluttede sig i foråret 2002. Denne sag er ikke helt ukompliceret.

Projektet er blevet forsinket, og det betyder fordyrelse.

Projektet i dets senere faser skulle have været gennemført som et offentligt-privat samarbejde, men manglende resultater i forhandlingerne mellem Fællesskabet og det private konsortium gør, at Kommissionen vurderer, at projektet skal omstruktureres.

Kommissionen foreslår, at køreplanen tilpasses, så man får bedre kontrol over fristerne og omkostningerne. Konkret skal det ske ved, at EU træder ind i stedet for det private konsortium og varetager etablering af samtlige 30 satellitter.

På det kommende rådsmøde ønsker formandskabet, at Rådet vedtager en resolution. Essensen heri vil være, at koncessionsforhandlingerne stoppes, at Fællesskabet træder ind i stedet for det private konsortium, og at Kommissionen inden september måned skal fremlægge et forslag om, hvordan Fællesskabets deltagelse kan finansieres. De beløb, vi taler om, er i størrelsesordenen 2,4 mia. euro for perioden 2007 til 2013 – den danske andel udgør 360 mio. kroner – som formentlig vil skulle findes via omdisponeringer på EU's budget.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at de store merudgifter, som er forbundet med Kommissionens forslag, giver regeringen anledning til betydelig skepsis. Omvendt må man nok konstatere, at projektet er kommet så langt, at man er

forbi det punkt, hvor man kan vende om. Det er det, der på dansk hedder ”point of nu return”. Det er også min klare forventning, at et flertal af lande vil være af den opfattelse.

FO

På den baggrund er mit forhandlingsoplæg, at Danmark

- arbejder for, at der alene træffes simple procedurebeslutninger på det kommende rådsmøde,
- støtter en afbrydelse af koncessionsforhandlingerne med det private konsortium, da de reelt er udsigtsløse,
- arbejder for, at Rådet ikke allerede den 6.-8. juni præjudicerer spørgsmålet om fremtidig model og finansiering, men ikke modsætter sig konklusioner, der omtaler nødvendigheden af yderligere offentlige midler i projektet, hvis et stort flertal ønsker dette,
- beder Kommissionen om – det er nok det allervigtigste – senest ved fremlæggelsen af planerne for yderligere finansiering i september 2007 at fremlægge langt mere detaljerede og grundige økonomiske beregninger, som kan underbygge de fremlagte estimater i meddelelsen af 16. maj 2007,
- arbejder for at det offentliges udgifter til Galileo-projektet begrænses mest muligt,
- i forbindelse med en fremtidig drøftelse af finansieringsmuligheder:
- afviser at øge de finansielle perspektiver,
- opfordrer til at finde alternative besparelser på budgettets kategori 1A, idet man søger at friholde forskningspolitikken,
- i det omfang der ikke kan findes alternative besparelser, anbefaler en finansieringsløsning byggende på en kombination af anvendelse af marginer i kategori 1A, fleksibilitetsinstrumentet og uforbrugte midler fra tidligere budgetår,
- arbejder for at kontrakter i det videre forløb udbydes i fri konkurrence.

Det var en længere liste, men det er altså det, vi går ind for.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at transportministerens forelæggelse for hende havde fået alle de røde lamper til at lyse. Transportministeren siger, at vi er skeptiske, men vil ikke forhindre, at man går videre. Hun var bange for, at sagen i den grad var kørt af sporet, at det vil underminere det løft, man har fået i bevillingerne til forskning, hvis man skal bruge flere penge på prestigeprojektet Galileo. Når de private virksomheder ikke vil være med, er der en grund til det. Det er bedre at sige: OK, det var flot nok, men vi vil ikke bruge flere penge på det.

Per Clausen erklærede sig enig med Anne Grete Holmsgaard. Derfor kunne Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Jens Christian Lund var meget opmærksom på, at der var problemer med Galileo, men det forstod han også at transportministeren var.

Socialdemokraterne kan generelt støtte regeringens forhandlingsoplæg

på alle punkter.

Lone Dybkjær var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at alle røde lamper begynder at lyse, når man hører om Galileo. Hun troede ikke, det projekt stod til at redde, og mente lige så godt, man kunne afskrive de penge, projektet havde kostet indtil nu.

Hun spurgte, hvad alternativet er.

Transport- og energiministeren henviste til, at han i sin tale havde givet udtryk for meget stor skepsis og havde opstillet en lang række forbehold. Men han havde også sagt, at han mente, man var kommet derud, hvor man var forbi det punkt, hvor man kunne vende om. Derfor beder man Kommissionen om allerede i september om at komme med et oplæg til, hvordan vi kommer videre.

Han svarede Lone Dybkjær, at alternativet til Galileo var GSP-systemet. Han mindede om, at da man i 2002 drøftede Galileo, var der et flertal i Folketinget, som syntes, det var godt at skabe et alternativ til GSP. Men projektet er ikke godt nok, og derfor beder man Kommission om at komme med forslag til, hvordan problemerne kan løses. Han mente ikke, Kommissionen ville få noget ud af at gå tilbage til landene og bede om en stor pose penge.

Anne Grete Holmsgaard savnede det alternativ, som bestod i, at man simpelt hen nedlagde projektet. Hun ville ikke smide flere offentlige kroner ud til det projekt, men ønskede en redegørelse for, hvilke teknologier der var til rådighed på markedet til at løse de opgaver, som projektet tog sigte på at løse.

Elisabeth Arnold mente, at det måske var transport- og energiministerens brug af udtrykket "point of no return", som havde givet anledning til problemer. Hun mente bare, det blev værre, hvis man brugte endnu flere penge.

Lone Dybkjær mente, det godt kunne være, at det hele skulle skrottes, og var hermed på linje med Anne Grete Holmsgaard.

Transport- og energiministeren oplæste nogle af de betingelser, han havde opstillet i sit forhandlingsoplæg. Der er ingen tvivl om, at de store lande ønsker at fortsætte projektet. Vi beder om, at Kommissionen tager sig sammen og til september fremlægge planer for den yderligere finansiering, ledsaget af grundige økonomiske beregninger. Vi går ikke ind for, at projektet skal nedlægges, men vi går ind for, at man får en grundig undersøgelse af, hvad det vil koste at fortsætte. Det fornemmede transportministeren, at der ville være et stort flertal for i Rådet, hvor der endnu ikke var nogen, der havde sagt, at man skulle nedlægge projektet.

Formanden spurgte, om Europaudvalget kan få en garanti for, at det får sagen tilbage, når der kommer en redegørelse fra Kommissionen, og får

mulighed for at tage stilling til, hvad man så mener. Altså at der ikke afgives endeligt mandat i dag.

Transport- og energiministeren svarede formanden, at Kommissionens finansieringsplaner vil blive fremlagt for Europaudvalget.

Anne Grete Holmsgaard syntes, problemet var, at man ikke modsætter sig, at Kommissionen går videre med to modeller, der begge handler om, at EU skal overtage finansieringen af Galileo fra de private. SF vil have en analyse af, hvordan de forskellige overvågningsopgaver, som Galileo skulle tage sig af, kan løses på anden vis. Ellers har vi været med til at indsnævre sporet, så man kun har valget mellem en dårlig eller en halvdårlig model, som vil gå ud over forskningspengene til andre projekter. Hun var klar over, at der ville være modstand mod at opgive projektet, som der er så stor prestige forbundet med, men der er jo en årsag til, at de private har trukket sig ud.

Lone Dybkjær sagde, at det kan godt være, der i 2002 var flertal i Folketinget for Galileo, men forudsætningerne er anderledes i 2007, hvor de private har trukket sig ud. Derfor må man have det alternativ, der består i at opgive projektet, belyst, herunder hvad det vil koste. Så kan man bedømme, om man vil smide ekstra penge i det. Hun selv mente, det var et prestigeprojekt, som er ved at falde sammen.

Transport- og energiministeren var sådan set ikke uenig i de betæneligheder, der var fremført, og han ville ligesom Anne Grete Holmsgaard og Lone Dybkjær gerne have en analyse af, hvad alternativet er, hvis man ikke gennemfører projektet. Men et flertal af lande ønsker at fortsætte projektet.

Anne Grete Holmsgaard ville give transportministeren mandat til at sige, at forudsætningen for, at Kommissionen skal lave en undersøgelse, er, at der opstilles tre alternativer – herunder hvordan de opgaver, projektet skulle løse, kan klares på anden vis, hvis man opgiver projektet. Hun forstod godt, at nogle store lande gerne ville have EU's kasse til at betale nogle af udgifterne.

Transport- og energiministeren ville ikke ændre sit forhandlingsoplæg, men han ville gerne stille de spørgsmål, som man ønskede stillet, så Kommissionen får at vide, hvad det er, vi gerne vil have undersøgt.

Formanden oplyste, at Dansk Folkeparti, hvis repræsentant havde været nødt til at forlade mødet, gik imod forhandlingsoplægget.

12. Europæisk energistrategi for transport **- Rådskonklusioner**

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 42)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

**13. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser til nabolandene – retningslinjer for transport i Europa og naboregionerne (Wider Europe)
- *Rådskonklusioner***

KOM (2007) 0032

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 48)

KOM (2007) 0032 – bilag 1 (grundnotat af 26/4-07)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 264, side 995 (forelagt EEU 16/3-07 under punktet ”Siden sidst”)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

**FO 14. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indlandstransport af farligt gods
- *Generel tilgang***

KOM (2006) 0852

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 56)

KOM (2006) 0852 – bilag 2 (grundnotat af 9/2-07)

KOM (2006) 0852 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 28/2-07)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 264, side 996 (forelagt EEU 16/3-07 under punktet ”Siden sidst”)

Transport- og energiministeren: Den næste sag er dagsordenspunkt 14 om Kommissionens forslag til direktiv om indlandstransport af farligt gods.

Forslaget er en del af Kommissionens regelforenklingsstrategi og projekt om at begrænse administrative byrder. Forslaget ajourfører og samler gældende regler om indlandstransport af farligt gods – dvs. ved transport ad vej- og jernbane samt ved transport ad indre vandveje – i en enkelt retsakt.

Vi er fra dansk side positivt indstillet til denne regelforenklingsstrategi, der også sigter på at forbedre sikkerheden og mindske de miljømæssige risici, der er forbundet med transport af farligt gods.

FO Det er derfor mit forhandlingsoplæg, at vi fra dansk side støtter, at EU-reglerne for indlandstransport af farligt gods harmoniseres og forenkles.

**FO 15. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i Fællesskabets jernbanesystem
- *Fremskridtsrapport***

KOM (2006) 0783

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 65)

KOM (2006) 0783 – bilag 2 (grundnotat af 30/1-07)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 264, side 996 (forelagt EEU 16/3-07 under punktet ”Siden sidst”)

Transport- og energiministeren: De næste sager vedrører dagordenspunkterne 15, 16 og 17, der er 3 meget tekniske jernbaneforslag.

Det er ganske vist kun jernbaneinteroperabilitet, der er sat på rådsmødedagsordenen, men forslagene hænger tæt sammen. Jeg søger forhandlingsoplæg på alle 3 forslag, da det ikke kan udelukkes, at formandskabet vil forsøge at få sagerne igennem hurtigt i løbet af de kommende måneder.

Forslagene er henholdsvis direktiv om interoperabilitet i Fællesskabets jernbanesystem, ændring af jernbanesikkerhedsdirektivet og forordning om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur.

Forslagene indgår i et bredere initiativ, der sigter på at forbedre den tekniske side af jernbaneregelsættet.

Hertil kommer nye regler om ansvar for vedligeholdelse af rullende materiel, at de to direktiver om interoperabilitet samles i en særskilt retsakt, og at der tilføjes yderligere tekniske og koordinerende opgaver til Det Europæiske Jernbaneagentur, bl.a. vedr. gensidig anerkendelse af ibrugtagningstiladelse.

Forslagene ligger tæt op ad den måde, som Danmark arbejder ud fra i dag.

På rådsmødet ventes en orientering af den nuværende status på fremdriften i direktivforslaget. Generelt kan regeringen støtte forslagene og den regelforenkling, der ligger heri.

FO Mit forhandlingsoplæg er derfor, at Danmark tilslutter sig forslagene i den udformning, der kan opnås enighed om.

FO 16. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af jernbanesikkerhedsdirektivet
- Forventes behandlet på et senere rådsmøde

KOM (2006) 0784

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 69)

KOM (2006) 0784 – bilag 3 (grundnotat af 14/2-07)

KOM (2006) 0784 – bilag 2 (grundnotat af 30/1-07)

FO **Transport- og energiministeren** forelagde forhandlingsoplæg vedrørende dette punkt under dagsordenens punkt 15.

FO 17. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur - *Forventes behandlet på et senere rådsmøde*

KOM (2006) 0785

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 72)

KOM (2006) 0785 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 14/2-07)

KOM (2006) 0785 – bilag 2 (grundnotat af 30/1-07)

FO **Transport- og energiministeren** forelagde forhandlingsoplæg vedrørende dette punkt under dagsordenens punkt 15.

Per Clausen gik imod forhandlingsoplægget under dagsordenens punkt 17.

18. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) Nr. 1592 af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur - EASA - *Politisk enighed*

KOM (2005) 0579

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 76)

KOM (2005) 0579 – bilag 2 (grundnotat af 15/12-05)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 114, side 597 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 8/12-06)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

FO 19. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for driften af lufttransporttjenester i Fællesskabet (revision af 3. luftfartspakke)

- *Generel tilgang/ fremskridtsrapport*

KOM (2006) 0396

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 83)

KOM (2006) 0396 – bilag 2 (grundnotat af 27/9-06)

KOM (2006) 0396 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 2/11-06)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 28, side 48 (seneste behandling i EEU 6/10-06)

Transport- og energiministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne med henblik på forhandlingsoplæg, er dagsordenpunkt 19, der drejer sig om en revision af 3. luftfartspakke.

De tre forordninger i den såkaldte "3. luftfartspakke" fra 1992 udgør grundlaget for det indre marked for luftfart.

Det har vist sig, at medlemslandene ikke fortolker og anvender forordningerne helt ens, og det skaber ulige konkurrencevilkår.

Med revisionen bliver de tre forordninger skrevet sammen til én, og regelsættet bliver tydeliggjort.

Det indebærer blandt andet en stramning af reglerne for udstedelse og tilbagekaldelse af licens til luftfartsselskaberne og for leasing af luftfartøjer. Man ophæver de eksisterende begrænsninger i luftfartsselskabernes mulighed for anvendelse af såkaldt codesharing og for at udøve national forskelsbehandling i forbindelse med prisfastsættelse på ruter til tredjelande.

Herudover sikrer man med revisionen, at billetprisernes sammensætning bliver mere gennemskuelig for passagererne.

Det er under behandlingen af forslaget bl.a. sikret, at den nuværende mulighed for, at myndighederne kan forlange national registrering af luftfartøjer, bevares.

Danmark har også lagt vægt på, at der ikke pålægges luftfartsselskaberne unødige administrative byrder, og at der ikke gennemføres uhensigtsmæssige begrænsninger i mulighederne for leasing.

Som konklusion synes jeg således, at vi er kommet frem til en god samlet revision af luftfartspakken.

FO

Mit forhandlingsoplæg er på den baggrund, at vi vil kunne tilslutte os forslaget i den form, der kan opnås enighed om.

20. Rådskonklusioner om den formelle etablering af SESAR-fællesforetagendet

- Rådskonklusioner

KOM (2007) 0103 (statusrapport fra Kommissionen om SESAR)
Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 91)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

21. Forslag til rådskonklusioner om EU-medlemsstaternes holdning på ICAO's generalforsamling vedrørende spørgsmålet om inkludering af luftfartsaktiviteter i EU's kvotehandelsordning

- Rådskonklusioner

Rådsmøde 2805 – bilag 3 (samlenotat side 94)

Transport- og energiministeren henviste til det fremsendte samlenotat.

22. Eventuelt

Videnskabsministeren: Endelig vil jeg nævne, at Kommissionen under eventuelt vil give en orientering om den kommende midtvejsevaluering af det europæiske it-sikkerhedsagentur. Kommissionen har endnu ikke offentliggjort sin evaluering.

Regeringen vil på rådsmødet kunne tage Kommissionens orientering til efterretning.

Her vil jeg slutte min gennemgang af rådsmødet, men står naturligvis til rådighed for spørgsmål fra udvalget.

23. Siden sidst

Transport- og Energiministeriets ressort:

b) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og resultaterne af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om compensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser i henhold til denne forordnings artikel 17 (Denied boarding)

KOM (2007) 0168

KOM (2007) 0168 – bilag 1 (grundnotat af 23/5-07)

c) 3. jernbanepakke:

- Forslag til direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner

KOM (2004) 0139

Bilag (03) 752 (grundnotat af 15/4-04)

KOM (2004) 0139 – bilag 1 (supplerende grundnotat af 20/12-04)

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om certificering af togpersonale der betjener lokomotiver og tog på Fællesskabets jernbanenet

KOM (2004) 0142, KOM (2006) 0515, KOM (2007) 0080

KOM (2004) 0142 – bilag 1 (grundnotat af 20/12-04)

- Forordning om rettigheder og pligter gældende for passagerer i international tog trafik

KOM (2004) 0143, KOM (2006) 0517, KOM (2007) 0079

Bilag (03) 754 (grundnotat af 15/4-04)

d) Pakke vedr. europæisk vejtransport

KOM (2007) 0263, KOM (2007) 0264, KOM (2007) 0265,
KOM (2007) 0266

Transport- og energiministeren nævnte ikke disse sager.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod nogen af regeringens forhandlingsoplæg.

Forhandlingsoplægget under dagsordenens punkt 9 om Energy Star havde ingen ytret sig imod.

Der var ikke forelagt noget forhandlingsoplæg vedrørende dagsordenens punkt 10 om liberalisering af posttjenester.

Forhandlingsoplægget vedrørende dagsordenens punkt 11 om Galileo havde Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten ytret sig imod.

Forhandlingsoplægget vedrørende dagsordenens punkt 14 om landtransport af farligt gods havde ingen partier ytret sig imod.

Forhandlingsoplægget vedrørende dagsordenens punkt 15 om interoperabilitet i Fællesskabets jernbanesystem havde ingen partier ytret sig imod.

Forhandlingsoplægget vedrørende dagsordenens punkt 16 om jernbanesikkerhed havde ingen partier ytret sig imod.

Forhandlingsoplægget vedrørende dagsordenens punkt 17 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur havde Enhedslisten ytret sig imod.

Forhandlingsoplægget vedrørende dagsordenens punkt 19 om 3. luftfartspakke havde ingen partier ytret sig imod.